

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

23. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

8. ČERVNA 2014

Z obsahu:

O daru vědění

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci na náměstí
Sv. Petra 21. 5. 2014
- strana 2 -

Apoštol Brazílie

Blahoslavený José
de Anchieta, misionář,
jezuita (9. června)
- strana 4 -

„Trp, co ti Ježíš a Maria pošle.“

Z vlastního životopisu
nadiktovaného Aničkou
Tomanovou v roce 1952
- strana 5 -

Modlitba jako povinnost (2 - dokončení)

Michal Kretschmer
- strana 6 -

Spisovatel Tolkien svým
synům o ďáblu a o sexu
- strana 8 -

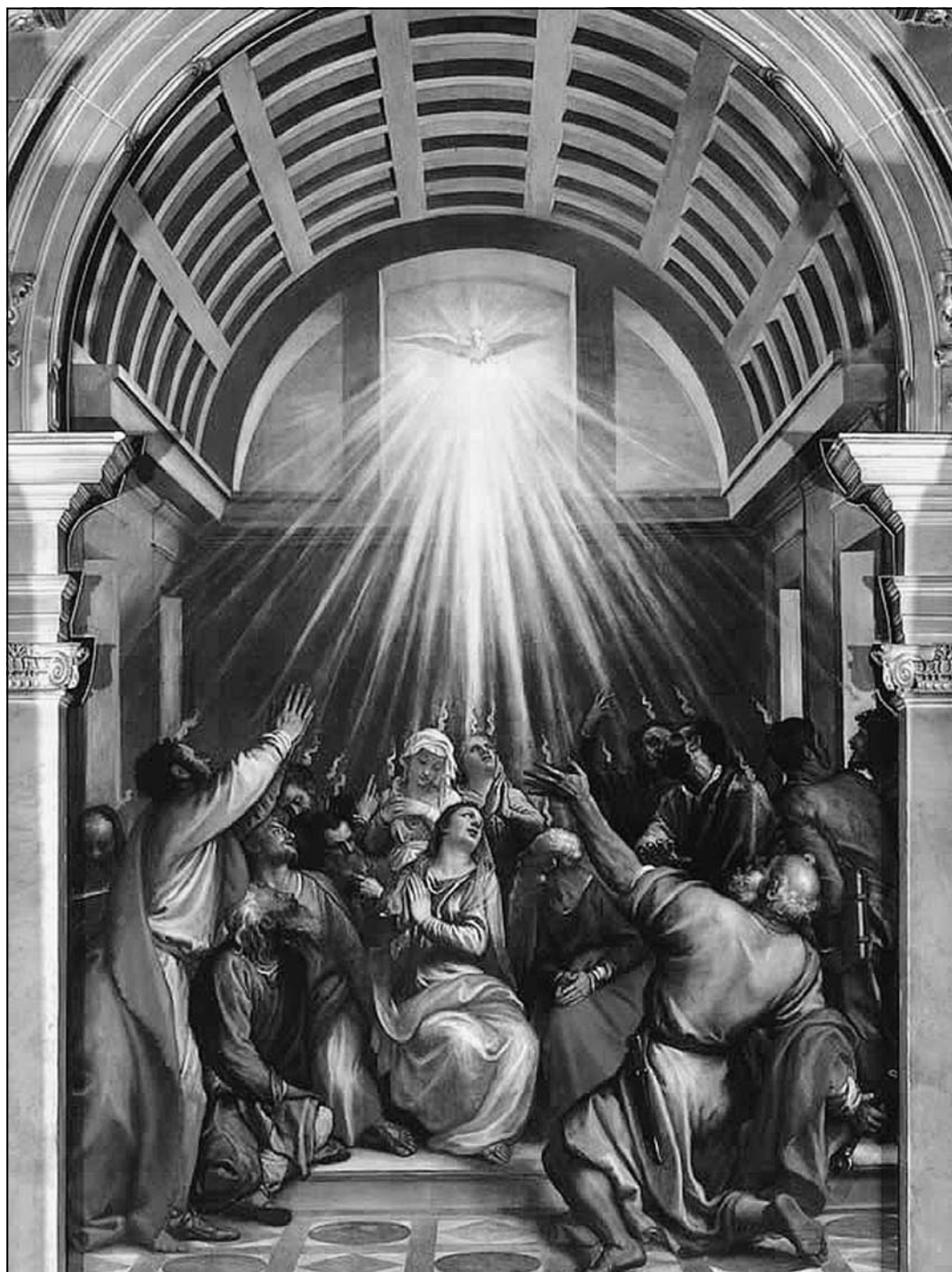
Papež František:

Nemocní a postižení
se mohou stát oporou
pro ostatní
- strana 9 -

Svědectví o tom,
jak probíhal prodej
interrupce
- strana 10 -

Propagandou proti církvi (7)

Grzegorz Kucharczyk
- strana 11 -

Tiziano Vecellio (1485-1576): Letnice, Benátky, chrám Santa Maria della Salute

Editorial

Dar. Jediné slovo by mohlo vyjádřit obsah následujících stránek. Vzato z jiného úhlu pohledu: mohlo by vyjádřit lidský život – dar Boží.

Všechny Boží dary je třeba uznat a za všechny Bohu děkovat. Jejich velikost je taková, že mu je nikdy nebudeme moci oplatit. Děkování je nedílnou součástí modlitby. (str. 6) Stejně jako chvála Boha, prosby, klanění...

K modlitbě vyzývá také papež František, když připomíná, že k poznání Ježíše nestačí jen studium, ale nutností je právě modlitba. (str. 13) K modlitbě vyzývá i Panna Maria v Medžugorje. Bez Boha jsme jen prach.

O nutnosti poznávat stále více Ježíše a neustále sblížovat své životy s jeho nadpřirozenou přítomností v nás se mohou přesvědčit mj. nemocní a trpící. (str. 9) Ježíš sám prošel bolestným utrpením a ponížením – až do krajnosti. Proto může člověku dát naději v těžkých chvílích života a ošetřit s láskou každou ránu. Ježíšovo vlastní utrpení a vzkříšení je předzvěstí, že i každá lidská bolest dojde svého „zmrtychvstání“ – v Bohu, který dává věčný život a v jehož nebeském království už nebude utrpení, útlak či pronásledování.

O pronásledování křesťanů se píše v dalším pokračování cyklu *Propagandou proti církvi*. (str. 11) Jak se filosof mylí, když si myslí, že potupený kněz je bezmocný! To by byla pravda jen tehdy, když by tento kněz nebyl mužem modlitby, mužem Božím. Každý, kdo se modlí a jehož život se opírá o Boha a jeho pomoc, má dost síly na to, aby obstál ve zkoušce pronásledování, před nástrahami ďábla. Upadnout lze, ale člověk modlitby dostane zase sílu povstat a jít dále životem s Ježíšem. Život bl. Josefa de Anchiety pak ukazuje, že je zapotřebí vytrvalosti – v každé práci, námaze, v modlitbě... (str. 4)

Hovoříme-li o stvoření, pak se nabízí i úvaha na téma sexuální výchovy. Tentokrát trochu jinak – očima spisovatele J. R. R. Tolkiena. (str. 8) Jeho jasný křesťanský postoj vůči sexualitě má svou platnost i dnes. V Roce rodiny by mohl být návodem k tomu, jak lze vést své děti ke zdravému a přirozenému postoji i v tak závažné otázce, kterou je de facto spolupráce člověka na Božím stvořitelském díle.

Anička Tomanová nás pak svou vzpomínkou z roku 1952 možná trochu zastaví a dá vzpomenout na některou z krásných chvil našeho života, za kterou jsme Bohu třeba ještě ani nepoděkovali. (str. 5)

Vedení Duchem Svatým, jehož tuto neděli slavíme, vyjděme s modlitbou vstříc k tomu, abychom mohli z celého srdce říci: „Ježíš je Pán!“ (1 Kor 12,3)

Daniel Dehner

O daru vědění

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na náměstí Sv. Petra v Římě 21. 5. 2014

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Dnes bych chtěl objasnit další dar Duchu Svatého, *dar vědění – scientia* (*Katechismus katolické církve má umění*, č. 1845). Když se mluví o vědění, myslí se přímo schopnost člověka poznávat stále lépe skutečnost, která jej obklopuje, a objevovat zákonitosti, jimiž se řídí příroda a veškerenstvo. Vědění, které přichází od Duchu Svatého, se však neomezuje na lidské poznání. Je to zvláštní dar, který nám skrze stvoření dává chápat velikost a lásku Boží a jeho hluboký vztah ke každému tvorů.

Když jsou naše oči osvětleny Duchem Svatým a otevřeny kontemplaci Boha v krásě přírody a velikosti kosmu, *objevují, že všechno mluví o něm a jeho lásce*. To v nás vzbuzuje velký úžas a hluboký pocit vděčnosti! Je to dojem, který rovněž zakoušíme, když obdivujeme umělecká díla nebo jakýkoli div, který je plodem génia a tvořivosti člověka. Vzhledem k tomu všemu nás Duch Svatý nabádá chválit Pána z hloubi svého srdce a rozpoznávat ve všem, co máme a co jsme, nedocenitelný dar Boží a znamení jeho nekonečné lásky k nám.

V první kapitole Geneze, tedy na začátku celé Bible, je zdůrazněno, že Bůh má zalíbení ve svém stvoření, a opakovaně je poukazováno na krásu a dobrotu všech věcí. Každý den končí slovy: „Bůh viděl, že je to dobré.“ (1,12.18.21.25) Pokud Bůh vidí, že stvoření je dobré a krásné, musíme si také my osvojit tento přístup a vidět, že stvoření je dobré a krásné. Dar vědění nám umožňuje spatřovat tuto krásu. Proto chválíme Boha a děkujeme mu, že nám daroval tolik krásy. Když Bůh dokončil stvoření člověka, neřekl, „že je to dobré“, ale řekl, „že je to *velmi dobré*“. (1,31) V Božích očích jsme tím nejkrásnějším, největším a nejlepším z celého stvoření. I andělé jsou pod námi, jsme více než andělé, jak jsme dnes

slyšeli v žalmu. Pán nás má rád! Máme mu za to děkovat. Dar vědění nás staví do hlubokého *souladu se Stvořitelem* a dává nám účast na jasnosti jeho pohledu a jeho soudu. Z tohoto hlediska dovedeme postřehnout v muži a ženě vrchol stvoření, dovršení plánu lásky, který je vtisťen do každého z nás a umožňuje nám rozpoznávat se jako bratři a sestry.

To vše je důvodem klidu a pokoje, činí křesťana radostným svědkem Boha ve stopách svatého Františka z Assisi a mnoha svatých, kteří uměli chválit a opěvovat jeho lásku v kontemplaci stvoření. Současně nám však dar vědění pomáhá neupadat do některých nepřiměřených či pomýlených postojů. Prvním z nich je riziko považovat se za vládce stvoření. Stvoření není náš majetek, kterého se můžeme zmocnit podle svého zalíbení, a tím méně vlastnictvím jen některých či málokterých. Stvoření je dar, podivuhodný dar, kterým nás obdaril Bůh, abychom *jej opatrovali a užívali ku prospěchu všech, vždy s velkou úctou a vděčností*. Druhým pomýleným postojem je pokušení zastavit se u stvoření, jako by mohlo nabídnout odpověď na všechna naše očekávání. Darem vědění nám Duch pomáhá neupadnout do tohoto omylu.

Chtěl bych se však ještě vrátit k té první pomýlené cestě, kdy je stvoření opanováno místo opatrováno. Máme stvoření opatrovat, poněvadž je darem, který nám daroval Pán, Božím darem, a my jsme opatrovníky stvoření. Když vykořisťujeme stvoření, ničíme znamení Boží lásky. Ničit stvoření znamená říkat Bohu: „Nelíbí se mi.“ A to není dobré, to je hřích.

Opatrovat stvoření znamená pečovat o dar Boží a říkat Bohu: „Děkuji, opatruji stvoření, aby rostlo, nikoli proto, abych ničil tvůj dar.“ Toto musí být náš postoj ve vztahu ke stvoření, tedy pečovat o ně, neboť budeme-li

Dokončení na str. 10

Připoj se k poutníkům, kteří z celého známého světa putují do Jeruzaléma na slavnost Letnic. Nevydali se na cestu jako turisté za rekreaci nebo ze zvědavosti. Evangelista výslovně hovoří o jejich zbožnosti. Přicházejí každoročně na posvátná místa posvěcená Hospodinem, neboť je stále považují za svůj pravý domov, kam je táhne jejich srdce, ať už přebývají jakkoliv daleko. Dnes se jim za jejich zbožnost a vytrvalost, s jakou přijímají Boží pozvání, dostane milosti, která daleko překračuje vše, o čem přišli prosit. Uč se z jejich příkladu být vnímavý k Božím hlasu, aby se u tebe setkal s ochotou jít za jeho voláním tam, kde ti Pán uchystal své zvláštní milosti a dary. Nelituj obětí, které pouť vyžaduje. Nechej si od jeruzalémských poutníků vyprávět, jaké těžkosti museli překonat a kolik času obětovali, aby zavítali do Svatého města.

Zatím v tichosti a skrytu Večeřadla plní učedníci to, co jim Pán přikázal: *Jsou všichni společně pohromadě*. Je to kolébka Církve, místo svátosti, modlitby a vytrvalé přípravy. Jsou všichni pospolu na jednom místě a jsou pospolu jedné myslí, takže Pán, jak přislíbil, *přebývá uprostřed nich*⁽¹⁾. Pán také přislíbil oslání Ducha Utěšitele a učedníci *spolu s Ježíšovou Matkou Marií*⁽²⁾ se vytrvalou modlitbou otevírají jeho působení. Na Ježíšova zaslíbení se můžeš spolehnout, jen je zapotřebí, abys také ze své strany plnil ty podmínky, které Pán ustanovil. Vynasnaž se, abys Ježíšova zaslíbení dobře poznal a bezvýhradně věřil svému Pánu.

Pán tu před padesáti dny prosil o jednotu, která jednou obsáhne všechny lidi. O těchto Letnicích má začít dlouhý dějinný proces, na jehož konci je naplnění Ježíšovy prosby, *aby všichni byli jedno*.⁽³⁾ Proto ještě dříve, než odešel k Otci, poslal své učedníky, aby pokračovali v tom, co započal. Naučil učedníky, aby se modlili *v jeho jménu*.⁽⁴⁾ Prosit Otce *Ježíšovým jménem* znamená pokračovat v jeho modlitbě, prosit o to, o čem prosí on. To rozhodující zde není síla tvého přání, tvé osobní tužby, ale úplná shoda a sjednocení s jeho vůlí. To není pro tebe omezení. Ježíš chce pozvednout tvou modlitbu z osobní soukromé bezvýznamnosti k prvořadě důležitosti a jedinečnosti své vlastní modlitby, *aby všichni byli jedno*, abychom se

Duch Obnovitel

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Přijměte Ducha Svatého.

navzájem milovali a neviděli především sebe, ale potřeby všech ostatních.

Panna Maria je nejlepší učitelkou takové *jednomyslné modlitby*. Ona se již před více než třiceti lety dokonale **sjednotila s Boží vůlí**, dala se bezvýhradně k dispozici Bohu a Otec jí seslal již tehdy *plnost Ducha Svatého* nikoliv pro její osobní uspokojení, ale k blahu a spáse celého lidstva.

Ozval se hukot a naplnil celý dům. Pokloň se v nehlubší úctě celé Boží Trojici. Děkuj Otci za nesmírný dar Syna i Ducha. Děkuj Synu, že tak věrně plní svá zaslíbení, děkuj Duchu Svatému, že sestupuje, *aby obnovil tvář země*⁽⁵⁾. To první, co vykoná, je potřebná proměna těch, kteří jsou posláni jako hlasatelé Božího království. Ještě před deseti dny čekali na obnovu pozemského panství a sebe viděli v postavení čelných ministrů. Uvědom si, jak hluboce v nás mohou být zakořeněny naše představy, které nám brání chápat Boží záměry. To, čeho Pán nedosáhl dlouhým osobním stykem se svými učedníky, to nyní dokoná *křest ohněm*... Bůh umí využívat jak trpělivé shovívavosti, tak mimořádných zásahů a radikálního působení milosti.

Boží hukot nezaplnil jen dům, ale celé město. Je čas vyjít ven. Pohled' na zástupy *zbožných židů ze všech možných národů*, které Duch svádí na toto místo, kde mají uslyšet jako první *radostnou zvěst*. Neuvádí tě v úžas ta obdivuhodná reжіe Ducha Svatého? Nejenže shromáždil vyvolené ze všech končin světa, ale postaral se, aby všichni správně rozuměli slovu, které mají uslyšet. Jen si vzpomeň, co slíbil Pán ještě před touto první novénou: *Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: v mém jménu budou vyhánět zlé duchy, budou mluvit novými jazyky, ... na nemocné budou vkládat ruce, a uzdraví se*.⁽⁶⁾ Apoštolové měli za úkol promlouvat ke všem národům. Duch Boží jim tedy uděluje dar jazyků, který nepoužívají k vlastnímu předvádění, ale ke skutečnému dorozumění mezi lidmi, které Bůh povolává do svého království. Ti, kteří jim naslou-

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 2,1-11

Nastal den letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přičene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli, divili se a říkali: „Ti, co tak mluví, nejsou to Galilejci? Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřštinu? My Partové, Médové, Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kapadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a libyjského kraje u Kyrény, my, kteří jsme připutovali z Říma, židé i proselyté, Kréťané i Arabové, slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky.“

2. čtení - 1 Kor 12,3b-7.12-13

Bratři! Jenom pod vlivem Ducha Svatého může někdo říci: „Ježíš je Pán.“ Dary jsou sice rozmanité, ale je pouze

Dokončení na str. 7

chají, rozumějí nejen své rodné řeči, ale především smyslu a obsahu *zpráv o velkých Božích skutcích*, kterou jim apoštolové z Kristova příkazu pod působením Ducha Svatého zvěstují.

Vrať se k Marii, která jediná nevstoupila do Večeřadla, aby zde prožila své obrácení, nýbrž aby svou přimlouvou svolávala na přítomné svého Snoubence, jemuž byla věrnou a pokornou služebnicí po celý život. Nikdo tě nemůže na přijetí Ducha Božího připravit lépe než Matka Ježíšova a Matka rodící se Církve. Z obou těchto důvodů je také tvojí Matkou. Všechny, které dnes mateřsky objímá, Duch znovu tvoří a naplňuje svými dary. Volej spolu s ní: *Velebí má duše Pána, neboť veliké věci učinil ten, který je mocný*.⁽⁷⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 18,20; ⁽²⁾ Sk 1,14; ⁽³⁾ Jan 17,21;

⁽⁴⁾ Jan 14,14; ⁽⁵⁾ Ž 104,30; ⁽⁶⁾ Mk 16,17n;

⁽⁷⁾ srov. Lk 1,46.49

Apoštol Brazílie

Blahoslavený José de Anchieta, misionář, jezuita (9. června)

Velmi nadaný misionář, kterého Brazilci už dříve uctivali jako svého národního světce, byl 22. června 1980 papežem Janem Pavlem II. prohlášen za blahoslaveného. Byl to neúnavně působící apoštol.

Tento blahoslavený se narodil 19. března 1534 v San Cristóbal de la Laguna na ostrově Teneriffe. Už ve čtrnácti letech začal studovat na univerzitě v Coimbře. Jako mladý student přijal příkaz Pána čist dopisy, které psal jeho o 28 let starší spolubratr, svatý František Xaverský, ze své misijní oblasti na Dálném východě svému představenému, Ignáci z Loyoly. Tato četba ho podnítila, aby se v 17 letech rozhodl vstoupit do Společnosti Ježíšovy. Před milostným obrazem Matky Boží v katedrále v Coimbře slíbil svobodný stav a rozhodl se zasvětit se cele službě Boží. Četl jedno „místo v dopisu“, které ho velmi ovlivnilo: „Tady v této zemi se mnoho lidí nestane křesťany jenom proto, že je k tomu nikdo nepřiměje. Často myslel na akademie v Evropě, především na tu v Paříži, jako by byl bloudícím po jejich místnostech a ty, kdo měli více učenosti než lásky, podněcoval slovy: »Běda vám, jak obrovský počet duší je vaší vinou vyloučen z nebe a řítí se do pekel!« Kéž byste se více starali o tuto bídu než o vědu, aby mohli složit Bohu účty z učení a talentu, který jim byl svěřen!“

Brzy po svém vstupu do řádu byl mladý klerik poslán roku 1553 do Brazílie, kde jezuité roku 1549 pod vedením Manuela de Nobrega začali svoji misijní činnost. José působil nejprve jako učitel ve škole v San Salvadoru de Bahia, potom na jihu Brazílie, zvláště v dnešních státech São Paulo a Rio de Janeiro. José vedl nově založenou kolej, po níž dnešní milionové město a spolkový stát nesou jméno São Paulo. V roce 1566 byl Anchieta vysvěcen na kněze. Doprovázel teď především rádoého provinciála Nobrega a pomáhal mu zakládat Rio de Janeiro. Věnoval se zvláště obrácení indiánů Tapuya. Od roku 1591 žil Anchieta v brazilském státě Espirito Santo. Zemřel 9. června 1597 v pověsti svatosti v Reritibě, dnešní Anchiety, v Brazílii.

José doprovázel opakovaně misionáře k indiánům, přitom byl dvakrát v bezprostředním ohrožení života, že bude obětí lidožroutů. Ale jeho přátelská osobnost a výřečnost si získaly srdce indiánů. Když se v zálivu Rio de Janeiro chtěli usadit hugenoti, způsobil jeho vliv u indiánů Tamayů, že se vetřelci nemohli prosadit. V roce 1563 hrozilo velké povstání indiánů, které mělo zničit Portugalce. Anchieta společně s Nobregou zprostředkovávali

Blahoslavený José de Anchieta

po měsíce vyjednávání s povstalci. Dlouhou dobu byl jako rukojmí v nebezpečí života. José žil dlouho u indiánů Tupú a Guaraniů. Southey píše ve své *Historii Brazílie*: „Bos, s křížem a růžencem okolo krku, s poutnickou holí a breviářem v ruce, na zádech s oltářním náčiním, pronikal José Anchieta do nitra lesů, přeplavával řeky, vystupoval do nejdívočejších horských krajů, ztrácel se pak v hlubokých pustinách, potkával se s divokými zvířaty a všechny tyto námahy a práce, jejichž svědkem byl jenom samotný Bůh, vykonával velkomyslně, aby získal duše.“ Anchieta sestavil první gramatiku a četné slovníky pro domorodce a pochází od něho dokonce katechismus v řeči domorodců. Brzo ho nazývali „apoštolem Brazílie“. Podnikl pěšky více než 40 obtížných cest, aby zvěstoval slovo Boží. Od roku 1577 do 1588 byl provinčním představeným Brazílie.

José Anchieta byl plodným spisovatelem ve službách vzdělání a apoštolátu. Psal latinská dramata a dialogy. Nejvýznamnější básní je chvalo zpěv na Marii s 2086 distichy (dvojverší, skládají se z hexametrů a pentametrů), který vytvořil v zajetí u divokých indiánů Tamoyů v roce 1563 a vepsal do písku u moře, pak se jej naučil zpaměti a nakonec jej napsal na papír. Ed. Periè jmenuje ve svých brazilských literárních dějinách Josého Anchieta „opravdovým zakladatelem brazilské literatury“. S obdivuhodnou lehkostí zvládal indiánské řeči brazilského jihu a sestavil nejstarší gramatiku řeči indiánů Tupi. Dále napsal básně a dvě katechetická díla, která se vyznačují velkou učeností.

Jan Pavel II. ve své promluvě při blahorečení vyzvedl pochvalně: „Přilnul s velikou láskou ke svým brazilským bratrům a zúčastnil se jejich života, ponořil se do jejich zvyků a pochopil, že jejich obrácení ke křesťanské víře se musí připravovat podporou a upevňováním jejich lidskosti. Vlastní žhavá horlivost ho poháněla, aby podnikal četné cesty na obrovské vzdálenosti a za největších nebezpečí. Ale neustálá modlitba, trvalé umrtvování, žhnoucí láska, otcovská dobrota, vnitřní svázanost s Bohem, dětinné zbožňování nejblahoslavenější Panny, kterou oslavil v dlouhé básni v elegantních klasických verších, dávaly tomuto velkému synu svatého Ignáce nadlidskou sílu, zvláště když musel své domorodé bratry bránit proti nespravedlnostem kolonizátorů. Sestavil pro ně katechismus přizpůsobený jejich způsobu myšlení a přispěl nejvyšším měřítkem k pokřesťanštění Brazílie. Proto si velmi dobře zaslouží čestný titul »apoštol Brazílie«.“

Už brzy po smrti Josého de Anchiety si o něm indiáni vyprávěli nesčetné legendy: o uzdravování nemocných a jiných zázračných činech. Divoká zvířata, mezi nimi jedovatí hadi a pumy, byla k němu přítulná a krotká, takže si s nimi mohl hrát. Jiná legenda vypráví o jedné velmi vyschlé a špinavé studni, která se po Anchiety modlitbě mohla znovu používat.

Blahoslavený José Anchieta, pros za Jižní Ameriku a za našeho Svatého otce v Římě, papeže Františka! Pros za celou církev!

*Z Oase des Friedens 6/2013
přeložil -mp-*

„Trp, co ti Ježíš a Maria pošle.“

Z vlastního životopisu nadiktovaného Aničkou Tomanovou v roce 1952

Jaro 1919 (tehdy jí bylo 12 let): Když mě rodiče dávali do vozičku a já podruhé jsem opouštěla domov můj, abych našla zdraví pro své tělo, Bernoušek sladce spal na posteli. Líbala jsem jeho buclaté růžové tvářičky a nožičky a do očí se mně draly slzy, když za mnou zavřela Manča dveře. Noc byla krásná jako z pohádky, pejsek Puntík též kňučel. I toho jsem pohládila, přitiskla jsem svoji hlavu na jeho chundelatý krk a dvě horké slzy skanuly z oka mého do jeho chlupů. Pohládila jsem jej a řekla: „Punfo, až se vrátím z nemocnice, nebudu již taková chromá, jako jsem, ale budu zdráva, jako je Bernoušek, Pepík a jiné děti.“

Maminka mě dala do vozičku, ten zahrčel po náspi a pod okny a již jsme jeli na kopec na silnici. Jeli jsme naším polem, kde žito již nalévalo své klasy. Ztratit se z dohledu rodný domov můj a blížili jsme se ke Kopeckovu obrázku, kde jsem byla asi před měsícem na konvalinkách. Tatínek ujížděl velmi rychle. Zanedlouho jsme byli v Žamberku na nádraží. Byl již krásný den. Jako zlatá koule vyhouplo se slunce. Sešli jsme se s panem řídicím Prausem, který mně tiskl ruku, mamince a tatínkovi též. V duši mě bylo velmi bolno, když se supěním se blížil vlak. Poslední obejmutí a políbení tatínkovo a pohled padl na voziček. V duši jsem si myslela: „Tys mě do Žamberka vezl naposledy. Již tě nebudu potřebovat, budu zdravá, až mně narovnájí mé nohy.“ Maminka mě vzala do náruče, teta Vágnerova balíky a zanesly mě do vozu, který mě měl zavézt k vytouženému cíli, tam, kde mně dají do mých nohou zase zdraví. Vidím oknem tatínka se strýčkem Vágnerovým na peroně, jak mávají na šťastný návrat můj. Brzdy zaskřípaly a vlak se rozjížděl. Mizel tatínek i strýček i můj voziček. Na ten padá oko mé. Zmizelo celé žamberské nádraží i celá domovina má. Vesnice a města kmitají se před zrakem mým a tu již v dáli vidím stověžatou matičku Prahu. V kouři a záplavě komínů již vjíždíme na periferii pražskou. V duši mě je tak bolno. Vidím z okna vše a při-

padá mi to jako rozházené, né jako u nás v Pastvinách, kde je samý koberec trávy a ptáčkové pějí tu nejkrásnější píseň. Přimáčknu tvář na okno a z očí se derou slzy nad tou pustou cizinou, kam mě maminka veze a kde budu muset být sama. Ale vzpomínka na zdraví, kde Pán dá, že mně je dají, vrací mě k novému životu. Táži se pana řídicího, jak tam brzy budu, a on s úsměvem mně dí: „To jsme te-

*„Sestřičko, proč se za mě modlíte?“
„Budeš mnoho trpět, mnoho milovat a odpouštět, proto se za tebe modlím a budu se modlit, dokud živa budu, a ty, Aničko milá, si vzpomeň na sestřičku Michaelu, která vidí tvůj život.“*

prv v Libni.“ Před zrakem mým objevují se nové a nové domy s krásnými zahrada-mi. Již přijíždíme dovnitř Prahy.

Ve mně je malá dušička. Bojím se vel-mí chvatu a hluku, který panuje v Praze. Pan řídicí se ptá, kde je Česká dětská nemocnice. Mám velký strach ze všeho to-ho, co vidím a slyším. Maminka je roz-pálená a upocená. Je mně jí líto, když mě musí stále nosit. Vcházíme do vel-

Anička Tomanová

ké budovy Všeobecné nemocnice. Léka-řů a ošetřovatelek pobíhá plno. Pan řídi-cí mluví s jedním lékařem, který mě pak běře, by mě vyšetřil. Pan doktor mě po-sadil na takovou otáčecí stoličku a stále se mne něco vyptával. Pak napsal dopo-ručení do České dětské nemocnice v Pra-ze a nás propustil. Maminka mě opět bě-ře do náruče a hledáme onu nemocnici. Po dlouhém hledání ji pan řídicí našel. Vcházíme do ní. Maminka je velmi una-vena, neb jsem byla těžká. Vcházíme do kanceláře, kde je lékař i sestřička. Ta se na mě usmála. Pan doktor mě stále pro-hlížel a po chvíli řekl: „Sestro, zaveďte ji na karanténu.“ Sestřička běře vše z ru-kou maminčiných. Buchty, máslo a vejce jsme nechali u Kunců. Maminka opět mě běře do náruče a kráčíme za bílou sestřič-kou a vcházíme do velkého domu. Vystu-pujeme po schodech. Sestřička vše odklá-dá a řekla: „Zde je místo pro vaše dítě.“ Vešli jsme do světlého pokoje. Tam bylo plno lůžek. Bojácně se rozhlížím vůkol. V prsou slyším srdce, které mně prud-ce buší. Tu přichází sestra Salesie a pra-ví mé mamince: „Zde bude na čas místo pro vaši dcerušku.“ Já pláču lítostí i stra-chem, co se se mnou bude dít. Maminka odchází domů a mě zde nechává samot-nou. V mé duši je bolno. Mám býti mezi samými cizími dětmi.

Konečně usínám. Ráno mě probudilo sluněčko a políbilo mě na moji hlavu. Již u mě stojí sestřička s teploměrem v ruce, usmívá se a táže se, jak jsem se vyspala. Rychle se oblékám a klekám k lůžku, bych se pomodlila ranní modlitbu, jak mě to učila moje maminka. Zanedlouho je přinešená snídaně, káva a chléb. Nic mně nechutnalo, ani maminčiny buchty, kte-ré jsem měla schované. Asi v osm hodin přichází řada doktorů s primářem v čele. Všichni se dívají na mé znetvořené nohy a o něčem se latinsky radí. Po odchodu lékařů zanedlouho přichází chomutovský strýček a přinesl mně zákusky a cukroví. Odpoledne přichází maminka s Vágnero-vou a tetou Kuncovou. S maminkou je mi tak dobře v duši a hned bych s ní jela do-mů zpět. Netoužím již, abych měla zdravé

nohy. Myslím si, že mně stačí má kolena a po nich že se dostanu, kam chci. Maminka se strýčkem rozprávěli a zanedlouho sestřička hlásila, že je konec návštěv. Do očí mých draly se slzy, protože jsem se na dlouhý čas měla rozloučit s mojí maminkou, kterou jsem měla a mám stejně ráda. I na mamince bylo vidět, že zadržuje pláč. Udělala mi letmo křížek a políbila mě na mé čelo. Ten polibek cítím ještě dnes za kolik roků. Sestřička maminku vzala pod paždí, strýček a Kuncova a Vágnerka šli za nimi.

V duši mé bylo tak bolno a teskno po mé dobré mamince, ale řekla jsem si, že až budu zdravá, vynahradím jí její lásku ke mně. Ona musí sedět a já pracovat za ni.

Tichý večer snesl se nad karanténou. Děti se smály a dováděly, ale mně do smíchu nebylo. Sestřičky byly velmi hodné, měly mě rády. Tu noc, kdy mě maminka opustila, procitla jsem v noci, bylo rozsvíceno a u mé postele stála sestřička a modlila se růženec. Chopím ji kolem krku a táží se jí: „Sestřičko, proč se za mě modlíte?“ „Budeš mnoho trpět, mnoho milovat a odpouštět, proto se za tebe modlím a budu se modlit, dokud živa budu, a ty, Aničko milá, si vzpomeň na sestřičku Michaelu, která vidí tvůj život.“ Sestřička si klekla u mé postele, hlavu svou položila do mých peřinek a velmi, velmi plakala. Dotýkám se lehce sestřičky, proč pláče? Místo odpovědi sevřela mě ve svoji náruč a líbala mě na ústa, čelo a tváře. Z jejích rtů bylo slyšet slova: „Nic platné ti vše nebude. Viděla jsem celý tvůj život.“ Já jsem sestřiččiným slovům nerozuměla. Políbila mě na tvář a řekla mně s velikou láskou: „Ještě spi, neb je půl noci, abys zítra byla svěží.“ Její tichý krok bylo slyšet po chodbách. Já jsem za chvíli usnula, až mě vzbudily polibky sluneční, které padaly do otevřeného okna. Cítila jsem v duši velikou touhu rozjetí se za mou maminkou k Bernouškovi, Pepíkovi a tatínkovi, k mému králíkovi, které jsem měla tolik ráda. Ale řekla jsem si: „Trp, co ti Ježíš a Maria pošle.“

*Ukázka z připravované knihy
CHUDOBKA Z ORLICKÝCH HOR /
ŽIVOTNÍ PÍSEŇ LÁSKY A OBĚTI
STIGMATIZOVANÉ ANNY
BOHUSLAVY TOMANOVÉ, Flétna 2014*

Modlitba jako povinnost (2 - dokončení)

Děkování

Bohu jsme povinni děkovat. Dostali jsme od něj svou existenci, mnohé přirozené a hlavně nadpřirozené dary. Byli jsme vykoupeni, dostalo se nám křtu, Bůh sám se nám dává v eucharistii, Boží prozřetelnost se o nás stará. Co máme, není samozřejmé. Sv. Pavel píše: „Co však máš, co bys nebyl dostal? Jestliže však jsi to dostal, proč se chlubiš, jako bys nebyl dostal?“ (1 Kor 4,7)

Člověk dojde spásy, bude-li věrně spolupracovat s Boží milostí. Věčný život v nebi je pro něj tím největším darem. Když se proviníme vůči Boží lásce, Bůh je připraven nám poskytnout milost lítosti a odpustit nám. Všechny Boží dary je třeba uznat a za všechny mu děkovat. Jejich velikost je taková, že nikdy nebudeme moci mu je oplatit. Bůh však nepotřebuje naše díky, ale žádá vděčnost, což náleží ke ctnosti spravedlnosti. Žalmista vyzývá: „Vstupte do jeho bran s důkuvzdáním, do nádvoří jeho s chvalozpěvem! Vzdávejte mu chválu, dobrořečte jeho jménu“ (100,4), a říká: „Tobě obětuji oběť díky a budu vzývat Hospodinovo jméno.“ (116,17) Sv. Pavel píše: „Ve všem buďte vděční, neboť to chce od vás všech Bůh v Kristu Ježíši“ (1 Sol 5,18), tedy ať se cokoliv děje, děkujeme Bohu, že je s námi.

Prosby

Z naší nedostatečnosti v oblasti přirozené i nadpřirozené plyne, že potřebujeme prosit o Boží dary. Písmo svaté nás k tomu na více místech vybízí (Mt 7,7; 9,38; Lk 21,36; Jan 15,7; 16,24; Ef 6,18). Po čem je nám dovoleno toužit, o to smíme prosit. Je nám dovoleno toužit i po pozemských věcech, „ne sice hlavně, jako bychom je činili cílem, nýbrž jako po nějakých oporách, jež nám pomáhají směřovat k blaženosti, pokud totiž se jimi udržuje časný život“ a pokud nepřekážejí ctnostem (Sth II-II, q. 83, a. 6 co.). Na prvním místě musíme ovšem prosit o milost a odpustění našich hříchů.

Když se namítá, že Bůh a jeho vůle jsou neměnné, takže prosebnou modlitbou ji nelze změnit, a proto je zbytečná, lze odpovědět: „Nemodlíme se proto,

abychom změnili božské ustanovení, nýbrž abychom dosáhli toho, co Bůh ustanovil, že se má uskutečnit skrze modlitby svatých... Naše modlitba není zařazena ke změně božského ustanovení, nýbrž aby našimi prosbami bylo dosaženo toho, co Bůh ustanovil.“ (Sth II-II, q. 83, a. 2) Bůh nám tedy chce udělit některá dobra pod podmínkou, že o ně budeme prosit, takže modlitba nemění Boží vůli. Podobně Bůh nepotřebuje, aby ho naše prosby poučily o tom, co potřebujeme. To však není důvodem k tomu, abychom se nemodlili, neboť při modlitbě si uvědomujeme, že se musíme utéci k Boží pomoci. Není ovšem zapotřebí v modlitbě Bohu všechno potřebné podrobně vypočítávat, neboť Ježíš řekl: „Váš Otec ví zajisté, čeho je vám zapotřebí, dříve než ho prosíte.“ (Mt 6,8)

Prosebná modlitba se neomezuje jen na vlastní dobra. Máme milovat své bližní, také máme z lásky prosit za druhé o to, co jim sami nemůžeme dát. Lásky k lidem má jistý řád závislý na tom, jak jsou s námi spojeni. Na prvním místě a nejtálejší je spojení s našimi příbuznými, zejména s rodiči, dětmi a manželem či manželkou. Pak jsou to ti, kdo náleží ke společenství církve, a posléze ti, kdo jsou s námi v nějakém spojení, jako jsou sousedé, spolubojovníci a lidé stejného národa. Nemáme zapomínat i na duše v očistci. Dokonce máme prosit za své nepřátele a pronásledovatele. (Mt 5,44)

To, jak se máme modlit, shrnul Pán Ježíš, když nás naučil modlitbě Otče náš. Tato modlitba obsahuje ve stručnosti všechno, co vyplývá z našeho vztahu k Bohu. „V modlitbě Páně však nejen se žádá všechno, po čem můžeme správně toužit, nýbrž i tím pořadem, jakým máme toužit.“ (Sth II-II, q. 83, a. 9 co.) K Bohu se naše vůle vztahuje nejprve tak, že chceme jeho slávu, a poté že chceme požívat jeho slávu. První spočívá v tom, že Boha milujeme pro něj samého; druhé v tom, že milujeme sebe v Bohu. V první prosbě Otčenáše si žádáme slávu Boží. V prosbě „přiď království tvé“ si žádáme, aby přišlo Boží království a my do něj vešli. K tomu je však třeba poslušnosti vůči Bohu, a proto prosíme „buď vůle tvá“. Prosba „chléb nás vezdejší“ (*quotidianum*)

- neboli každodenní“), ať už se tím rozumí eucharistie či tělesný pokrm, je prosbou o to, aby nás Bůh posiloval duchovně a tělesně. Překážkou věčné blaženosti, kterou si žádáme, jsou naše viny, a proto v dalších prosbách prosíme o jejich odpuštění a o to, abychom nebyli přemoženi pokušeními. Na závěr Otčenáše prosíme o to, abychom byli uchráněni zlých věcí, jako jsou protivenství a strasti tohoto světa, včetně působení Zlého.

Jak se máme modlit

Modlitba náleží k ctnosti nábožnosti, kterou prokazujeme Bohu úctou. Modlitbou se mu podrobujeme a vyznáváme, že ho potřebujeme. Pokud se modlíme spolu s jinými, zvláště v rámci liturgie církve, je třeba, aby se naše modlitba děla nahlas slovy. Modlitba jednotlivce může být tichá, ale někdy k větší zbožnosti pomáhá vyslovovat její slova, abychom sebe (příp. i jiné nás slyšící) přivedli k uctívání Boha. Bůh nepotřebuje naše slova, neboť zná naše myšlenky. Podobně klanění bytostně spočívá ve vnitřní úctě k Bohu a podrobení se mu, ale druhotně i ve vnějších tělesných postojích, jako je pokleknutí i poklonění se Bohu (Ž 95,6; Zj 14,7; 19,10; 22,9), kterým jako bytost duchovně tělesná vyjadřujeme svůj postoj k Bohu. Vnější klanění se děje pro vnitřní, aby bylo opravdovější. Totéž platí i o jiných tělesných úkonech, jako je vztahování dlaní (Ž 63,5; 88,10; 119,48).

Modlitba má být vytrvalá. Sv. Pavel píše: „V naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, na modlitbách vytrvalí!“ (Řím 12,12) – „Budte bdělí a vytrvalí v modlitbě za všechny věřící i za mne.“ (Ef 6,18) – „Budte vytrvalí na modlitbách!“ (Kol 4,2) Zvláště jsme povinni se utíkat k modlitbě v pokušeních (zejména k těžkému hříchu), při umírání (jsme-li při vědomí) a v nebezpečí smrti.

Modlitba má pokud možno být pozorná. Sledujeme při ní slova, abychom nic nevynechali, smysl slov, myšlenku na Boha a cíl modlitby, tedy za co či koho prosíme. Někdy však při ní trpíme roztržitostí. Důležité je však přistoupit k modlitbě se správným úmyslem. Pak je taková modlitba záslužná a nedobrovolná roztržitost ji nezabavuje zásluhy.

Při prosebné modlitbě můžeme Bohu zapřísahat pro jeho spravedlnost, uči-

něná zaslíbení, veliké jeho skutky a jeho milosrdenství (např. Ž 31,2; 71,2; 143,1). Takové zapřísahání není nedovoleným zaklínáním, kterým bychom chtěli Boha k něčemu donutit, ale vzýváním Božeho milosrdenství, aby nás vyslyšel „kvůli sobě“ (Dan 9,17), tedy pro svou svatost.

Modlíme se pouze k Bohu, aby splnil naše prosby, ale prosíme svaté a anděly, aby se za nás u Boha přimlouvali, a tak byly vyslyšeny naše prosby pro jejich přimluvu a zásluhy. Můžeme se obracet k Bohu bez rozlišení (v naší mysli) jednotlivých božských osob, k jednotlivým Božským osobám i ke Kristu jako Bohočlověku. Bůh nám dal anděly k ochraně; máme proto prosit svého anděla strážce, aby se za nás přimlouval. Prosíme o přimluvu svatých pro jejich zásluhy. Zvláštní postavení má zde Panna Maria; úcta k ní je povinná, kdežto ostatní světce uctíváme podle našich osobních preferencí. Žádoucí je nezapomínat na světce, jejichž jména jsme obdrželi při křtu a biřmování.

Ježíš doporučuje jak modlitbu soukromou, když říká: „Když se však ty modlíš, vejdi do svého pokojíku“ (Mt 6,6), tak modlitbu společnou, když říká: „Opět pravím vám, dohodnou-li se dva z vás na zemi o jakékoli věci a poprosí o ni, dostane se jim toho od mého Otce, jenž je v nebesích. Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já mezi nimi.“ (Mt 18,19-20) Církev nám ukládá povinnost zúčastnit se mše svaté o nedělích a zasvěcených svátcích, při které se kněz modlí za všechny přítomné, a ti odpovídají na jeho prosby, případně společně říkají či zpívají některé modlitby.

Modlit se máme buď vlastními slovy, která dobře vyjadřují naše specifické potřeby a touhy, nebo slovy naučenými, jako jsou modlitby Otče náš, Zdrávas Maria a další všeobecně známé. Pokud bychom měli dojem, že nám takové modlitby již zevšedněly, můžeme sáhnout po starších modlitebních knížkách, které – byť třeba trochu archaickým jazykem – přesně formulují to, o co chceme rámcově prosit nebo za co děkovat.

Závěr

O tom, jaké neblahé důsledky (scestné myšlení, upadnutí do hanebných a nečistých vášní, ponechání na pospas vlastní

Liturgická čtení -

dokončení ze str. 3

jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha však jsou dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Tělo je také pouze jedno, i když má mnoho údů; ale všechny údy těla, přestože je jich mnoho, tvoří dohromady jediné tělo. Tak je tomu také u Krista. Neboť my všichni jsme byli pokřtěni jedním Duchem v jedno tělo – ať už jsme židé nebo pohané, otroci nebo svobodní – všichni jsme byli napojeni jedním Duchem.

Evangelium – Jan 20,19-23

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stal se mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

zvrácené mysli) má poznání Boha, aniž by mu byla vzdána čest a bylo mu děkováno, poučuje sv. Pavel v Řím 1,21-28.

K modlitbě náleží správný úmysl a pozornost, tedy nemůže být pouze ústní; to by byla pouhá recitace vlastních nebo naučených textů. Modlitba je tak vždy v jisté míře vnitřní, tedy je jakýmsi pozdvížením mysli k Bohu, protože modlitba je vzestup rozumu k Bohu. Rozjímavá modlitba patří k povinností kněží a řeholníků, ale i pro laiky je velmi potřebná, aby bez těžkého hříchu žili ve víře, naději a lásce. Umožňuje lépe chápat pravdy víry, uvědomovat si své hříchy a mít větší touhu po zbožném a ctnostném životě v bázni Boží. Na modlitbu můžeme také hledět jako na rozmluvu tvora se svým Stvořitelem a dítěte Božího se svým Otcem, který nás miluje. Modlitba zohledňuje stav a okolnosti života. Člověk, který právě spáchal hřích, se bude modlit jinak než ten, kdo je unášen láskou k Bohu; ten, kdo trpí, jinak než ten, kdo se raduje, apod.

Spisovatel Tolkien svým synům o ďáblu a o sexu

Autor známého bestselleru *Pán prstenů* John Ronald Reuel Tolkien (1892–1973) byl v jistém smyslu mužem, který se narodil v nesprávné době. Srdcem filolog a milovník starověku byl svědkem krutostí a hrůz 20. století. I když je Tolkien slavný jako spisovatel a literární osobnost, některé z jeho nejdůležitějších odkazů byly odezdány formou dopisů a jedny z nejpodstatnějších adresoval svým synům.

Se svou manželkou Edith se vzali v roce 1916 a jejich manželství bylo požehnáno čtyřmi dětmi, z nichž tři byli synové. John se narodil v roce 1917, Michael v roce 1920 a Christopher v roce 1924. Dcera Priscilla se narodila v roce 1929.

Tolkienovy dopisy synům jsou nejen literárními skvosty, ale představují také poklad křesťanského učení v otázkách mužskosti, manželství a sexu. Jde o neocenitelné dědictví, a to nejen pro Tolkienovy syny, ale i pro všechny, kdo mají možnost tyto dopisy číst.

V roce 1941 napsal Tolkien svému synovi Michaelovi dopis, ve kterém rozebíral manželství a skutečnosti lidské sexuality. Poukazuje v něm mj. na silná nebezpečí, která jsou zakotvena v nevázané sexualitě.

„Toto je padlý svět,“ napsal Tolkien káravě. „Narušení sexuálního pudu je jedním z hlavních příznaků pádu. Svět po staletí »směřoval ke zlému«. Různé společenské formy se mění a každý nový životní styl má svá osobní rizika. Ale »tvrdý duch tělesné žádostivosti« kráčet každou ulicí a seděl, chlípně pošilhávaje, v každém domě od Adamova pádu.“

„Ďábel je nekonečně důvtipný a sex je jeho oblíbeným tématem,“ zdůrazňoval Tolkien. „Je stejně dobrý v tom, jak tě dostat přes šlechtné romantické anebo něžné motivy, jako i přes přízemnější a více živočišné pudy.“ Proto Tolkien svého mladého syna, kterému bylo tehdy 21 let, varoval, že sexuální fantazie 20. století jsou ďábelské lži zaměřené k tomu, aby chyťaly lidské bytosti do osidel. Tolkien varoval, že sex je past, protože lidské bytosti jsou schopny téměř nekonečného odůvodňování, pokud jde o sexuální motivy. Tolki-

en pochopil, že romantická láska není dostatečným opodstatněním sexu.

Když tento problém rozebíral podrobněji, Tolkien svého syna varoval, že „přátelství“ mezi mladým mužem a mladou ženou, i když v něm údajně není sexuální touha, bez takové sexuální přitažlivosti nezůstane dlouho. Tolkien upozornil, že aspoň jeden z partnerů téměř jistě vzplane sexuální vášni k tomu druhému. Toto platí zejména pro mladé, protože Tolkien věřil, že taková přátelství jsou možná v pozdějším věku, „kdy sexuální touha ochladne“.

Každý, kdo čte jeho díla, ví, že Tolkien byl srdcem romantik. Vyzdvihoval fakt, že „v naší západní kultuře je romantická rytířská tradice stále silná“, ale uznával, že „dnešní doba je vůči ní nepřátelská“. Starostlivý otec svého syna však upozornil, aby se vyhnul tomu, nechat se svést romantickým pudem, který ho může pobláznit „lichotivými sympatiemi, jež jsou příjemně okořeněné sexuální vzrušením“.

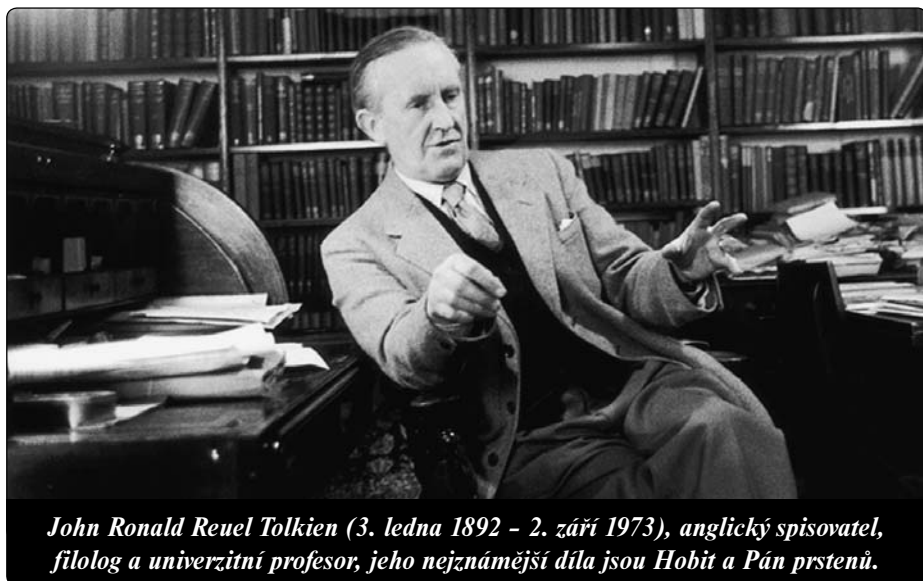
Tolkien představil také hloubku a potřebu mužské zdrženlivosti v padlém světě. „Monogamie (i když je už dlouho základem smýšlení, které jsme zdědili) je pro nás muže kouskem »zjevené« morálky, a to ne podle těla, ale podle víry.“

Ve své vlastní době viděl, jak závazná moc kulturních zvyklostí a mravní tradice upadá do historické paměti. A i když už tehdy byla „sexuální revoluce“ na ob-

zoru, Tolkien věřil, že zjevená křesťanská sexuální morálka je jedinou silou schopnou zabrzdit nevázanou sexualitu padlého člověka. Zároveň byl pevně přesvědčen, že křesťanské chápání sexu a manželství poukazuje na věčné i na časné potěšení.

I když Tolkien vyzdvihoval mravní zásadovost křesťanského manželství, upozornil Michaela, že skutečná věrnost v manželství si vyžaduje neustále cvičení se ve vůli. I v manželství zůstává požadavek sebezáporu. „Věrnost v křesťanském manželství přináší s sebou toto: hlubokou pokoru. Pro muže křesťana není úniku. Manželství mu může pomoci posvětit a nasměrovat jeho sexuální touhy k správnému cíli; důstojnost manželství mu může pomoci v jeho boji, ale tento boj v něm zůstane. Nezůstane uspokojen tak, jak bývá pravidelným příjmem potravy zahnán hlad. Přinese s sebou tolik těžkostí ohledně čistoty náležející k manželskému stavu, kolik přináší úlev. Žádný muž, ať už v mládí miloval svou snoubenku a nevěstu jakkoliv upřímně, nemůže být vůči ní věrný myslí i tělem jako k manželce bez toho, aby se vědomě necvičil ve své vůli, a bez sebezáporu.“

Tolkien nacházel příčinu nespokojenosti v manželství, a to zejména pokud jde o manžela, v selhání církve vyučovat tyto pravdy a hovořit o manželství otevřeně. Tolkien chápal, že ti, kteří vnímají manželství jen jako prostor lásky plný extáze a romantiky, budou zklamáni. „Když kouzlo opadne anebo se jen trochu zmenší, myslí si, že udělali chybu a že skutečně spřízněná duše přece jen ještě přijde.“

*John Ronald Reuel Tolkien (3. ledna 1892 – 2. září 1973), anglický spisovatel, filolog a univerzitní profesor, jeho nejznámější díla jsou *Hobit* a *Pán prstenů*.*

Jak se však až příliš často ukazuje, skutečně spřízněná duše je jen další sexuálně přitažlivou osobou, která se v našem životě objeví.“

Těmito slovy Tolkien svého prostředního syna upozornil, že manželství je objektivní skutečnost, která je vážená v očích Božích. Proto si manželství vytváří svoje vlastní potěšení. Poctivost křesťanského manželství si od muže vyžaduje, aby se v prostoru lásky cvičil ve své vůli a aby všechnu svoji sexuální energii a vášně směřoval k důstojnému stavu manželství, odmítajíc dokonce i představu toho, že by měl porušit manželský slib.

V dopise svému příteli C. S. Lewisovi Tolkien napsal: „Křesťanské manželství nepředstavuje zákaz pohlavního styku, ale znamená správný způsob sexuální umírněnosti. V podstatě je to vlastně nejlepší způsob, jak dosáhnout nejspokojivějšího sexuálního potěšení.“

S hlubokým morálním pohledem Tolkien chápal, že ti, kdo se nejvíce bezmezně oddávají sexuálnímu potěšení, nakonec dosáhnou nejméně potěšení a uspokojení. Jak vysvětluje Joseph Pearce, jeden z největších odborníků na interpretaci Tolkiena, sexuální umírněnost je nevyhnutelná, „protože muž nežije pouze sexem“. Umírněnost a zdrženlivost představují „přiměřenou cestu mezi přílišnou ostýchavostí a chlípností, což jsou dva extrémy sexuální posedlosti,“ říká dále Pearce.

Dopis, který Tolkien napsal Michaelovi v roce 1941, kdy ve světě byla válka a rozpadala se civilizace, je vzorem otcovské starostlivosti, rady a výchovy. Budme vděční, že tento dopis je nyní dostupný i celému světu.

Očima 21. století bude Tolkien mnohým připadat v rozporu a protikladu se sexuálními obyčejí naší doby. On sám by to však nepochybně považoval za upřímný, i když neplánovaný kompliment. Byl si vědom, že nekráčí s dobou a vytrvale odmítal měnit svoji mravnost jen proto, aby úspěšně prošel prohlídkou moderních lidí.

Svému nejmladšímu synu Christopherovi to vysvětlil správně: „Narodili jsme se do temné doby, která není pro nás. Ale v tom máme útěchu: jinak bychom nemohli znát anebo tak velmi milovat, co milujeme. Myslím, že ryba, která nežije ve vodě, je jediná ryba, která vodu tuší.“

Podle LifeSiteNews, 11. 3. 2014

Papež František: Nemocní a postižení se mohou stát oporou pro ostatní

Papež František se 17. května setkal se členy italských hnutí *Mlčenlivých dělníků kříže* a *Střediska dobrovolníků utrpení* u příležitosti 100. výročí narození jejich zakladatele bl. Luigiho Novareseho. Přibližně 5 000 členů těchto hnutí věnujících se nemocným a postiženým lidem, včetně asi 350 lidí upoutaných na invalidní vozík, přijal papež ve vatikánské aule Pavla VI.:

„Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni.« (Mt 5,4) Tato prorocká slova vztahuje Ježíš na situaci pozemského života, která se nikomu nevyhne. Někdo pláče, protože se mu nedostává zdraví, jiný proto, že je osamocený nebo nepochopený... Důvodů utrpení je mnoho. Ježíš na tomto světě zakusil utrpení a ponížení. Posbíral lidské bolesti, přijal je ve svém těle a prožil je až do dna jednu po druhé. Poznal všechny druhy bolesti, morální i fyzickou, zakusil hlad a námahu, hořkost nedorozumění. Byl zrazen a opuštěn, bičován a ukřižován... Blahoslavenstvím plačících Ježíš nemínil prohlašovat, že nepříznivá a tíživá situace je štěstím. Utrpení není hodnotou samo o sobě, nýbrž realitou, ke které nás Ježíš učí zaujímat správný postoj. Existují totiž správné i pomýlené způsoby prožívání bolesti a utrpení. Pomýlené je prožívat bolest pasivně, netečně a rezignovaně. Ta-

ké postoj vzpírání a odmítání není správný. Ježíš nás učí přijímat tuto životní realitu s důvěrou a nadějí a vkládat Boží a bliženskou lásku také do utrpení. Lásky proměňuje všechno.“

Papež František pak připomněl bl. Luigiho Novareseho, který se věnoval postiženým a nemocným a vychovával je k doceňování vlastního utrpení v kontextu apoštolského nasazení plného víry a lásky k druhým.

„Vždycky říkával: »Nemocní se musí považovat za tvůrce svoji apoštolské činnosti.« Postižený či nemocný člověk se může stát oporou a světlem pro ostatní trpící a proměňovat prostředí, ve kterém žije. Tímto charismatem jste pro církve darem. Vaše utrpení jako Ježíšovy rány je na jedné straně pro víru pohoršením, ale na druhé jejím potvrzením, znamením toho, že Bůh je věrný, milosrdný a potěšuje. Sjednocení s Kristem jste »aktivními podměty díla spásy a evangelizace« (*Christifideles laici*, 54). Buďte nablízku trpícím ve svých farnostech jako svědkové vzkříšení. Tak obohatíte církve, podílejte se na poslání pastýřů modlitbou a obětováním svého utrpení také za ně,“ řekl papež František v závěru audience pro členy piemontského katolického hnutí.

Podle www.radiovaticana.cz

„Proste ducha lásky, Ducha Svatého, aby vám pomáhal v tomto veľkém a rozhodujícím boji duchů, a dejte se také vést a řídit Marii, veľkou milující, vyvolenou Nevěstou Ducha Svatého.

Svoji vynikající pokorou žila nejčistším a nejdokonalejším způsobem lásku pozemského tvora.

Tim se stala také Matkou krásného milování a od kříže, v dokonání své lásky, se stala Prostřednicí všech milostí lásky. Ona vám může otevřít pokladnici lásky kříže, která obsahuje všechnu moc lásky proti vši moci Zlého.

Ona směla přijmout a nést lásku Ducha Svatého. Směla také přijmout plnost jeho Ducha jako Matka Církve, aby ji tam uchovávala v čistotě.

Ona smí přivést království ukřižované Lásky ohni lásky Ducha Svatého, k proměnění a novému stvoření z Ducha božské lásky ve vítězství nad smrtícími mocnostmi temna.“

Sestra Františka Maria od Ukřižované Lásky
(Z-sks- 8/2013 přeložil -mp-)

Svědectví o tom, jak probíhal prodej interrupce

Carol Everettová vedla šest let interrupční kliniku. Během té doby zde bylo vykonáno 35 000 potratů. Jedna pacientka dokonce zemřela. Dnes je Carol pro-life aktivistkou a lidem přibližuje, jak fungoval její „byznys“. Vysvětluje, jak byla plánována sexuální výchova dětí a mládeže tak, aby od raného věku začali být sexuálně aktivní. Vzápětí nato dostali nespolehlivou antikoncepci, protože cílem bylo „vyprodukovat“ co nejvíce nechtěných těhotenství, jež vedla k finančnímu zisku z prodeje interrupcí.

Byznys s interrupcí pro Carol začal, když pracovala pro muže, který vlastnil čtyři interrupční kliniky. Dvě z nich vedla ona sama. Poté, co se s ní dotýčný muž nechtěl podělit o zisk, „ukradla“ mu doktora a založila si vlastní kliniku. První měsíc klinika uskutecnila 45 interrupcí, poslední měsíc jich bylo 545. Proč si Carol pamatuje tato čísla? „Protože můj zisk byl 25 dolarů z každé interrupce,“ odpovídá. Chtěla být milionářkou a jejím cílem bylo otevření pěti klinik.

Jak probíhá prodej „tohoto produktu“? Hlavním cílem bylo prodat 3–5 interrupcí děvčatům ve věku 13–18 let. Proč právě tento věk? „Pokud je totiž pro dívku od mládí interrupce způsob antikoncepce, tak s tím bude pokračovat i během dospělosti. Proto bylo důležité dostat se k ní včas,“ vysvětluje Carol.

Brzkou sexualizaci děvčat lze dosáhnout, pokud se zlomí jejich přirozený stud. „Vzdálit je jejich rodičům a jejich hodnotám, aby ses ty stal expertem v jejich životě,“ vysvětluje Carol. A uvedený cíl se dá dosáhnout právě sexuální výchovou.

Častým argumentem, který se využívá pro obhajobu sexuální výchovy, je fakt, že ony děti by neměly mít sex, ale ony ho i tak budou mít, tak proč je nenaučit bezpečnému sexu. Avšak Carol poukazuje na to, že naše děti neučíme, jak mají bezpečně jezdit autem, když jsou opilé. Namísto toho jim dáváme morální příkaz, aby se neopily, když jezdí autem, protože se mohou zabít. Proč je potom tak málo důslednosti v oblasti sexuality?

Celé svědectví Carol Everettové je možné zhlédnout na videu zde: <http://hlavnespravvy.sk/svedectvo-pozadie-sexualnej-vychovy-deti-a-mladeze/242169>.

Podle LifeNewsSlovakia,
zdroj: hlavnespravvy.sk (2. 4. 2014)

Duchovní programy a kurzy v exercičním domě na Svaté Hoře do konce roku 2014

Začátek	Konec	Název kursu	Exercitátor	Cena
12. 6. 2014 17.30 hodin	15. 6. 2014 13.00 hodin	Exercicie pro rozvedené i znovu seždané	Mons. Aleš Opatrný	1200 Kč
16. 6. 2014 17.30 hodin	20. 6. 2014 8.30 hodin	„Uzdravení v Duchu Svatém“	P. Josef Michalčík, CSsR	1510 Kč
14. 7. 2014 17.30 hodin	18. 7. 2014 8.30 hodin	Exercicie pro muže – „Rozeznání řeholního povolání“	P. Josef Michalčík, CSsR	1510 Kč
28. 7. 2014 17.00 hodin	1. 8. 2014 8.30 hodin	„S vděčností Matce Boží“	P. Zdeněk Šilhánek, CSsR	1510 Kč
11. 8. 2014 17.30 hodin	15. 8. 2014 8.30 hodin	„Oživ zas plamen Božího daru“ (Únava, stereotyp a nový začátek na cestě osobního povolání)	P. Petr Beneš, CSsR	1510 Kč
18. 8. 2014 17.30 hodin	22. 8. 2014 8.30 hodin	„Tajemství radosti“	P. Jan Sokulski, CSsR	1510 Kč
24. 8. 2014 17.30 hodin	30. 8. 2014 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	P. Miloslav Kabrda, SDB	2310 Kč
1. 9. 2014 17.30 hodin	5. 9. 2014 8.30 hodin	Exercicie pro muže – „Rozeznání řeholního povolání“	P. Josef Michalčík, CSsR	1510 Kč
14. 9. 2014 17.30 hodin	18. 9. 2014 8.30 hodin	„Život s Kristem podle Janova evangelia“	P. Angelo Scarano, S.S.L.	1510 Kč
18. 9. 2014 17.30 hodin	21. 9. 2014 13.00 hodin	Exercicie pro seniory – „Zralý život v pohledu víry“	Mons. Aleš Opatrný	1200 Kč
13. 10. 2014 17.30 hodin	17. 10. 2014 8.30 hodin	„Exercicie s Terezíí z Avily“	P. David Horáček, CSsR	1510 Kč
17. 10. 2014 17.30 hodin	19. 10. 2014 13.00 hodin	Setkání pastoračních asistentů Arcibiskupství pražského	P. Michal Němeček	0 Kč
19. 10. 2014 17.30 hodin	25. 10. 2014 8.00 hodin	Exercicie pro kněze	P. Jindřich Krink	2310 Kč
16. 11. 2014 17.30 hodin	22. 11. 2014 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	Mons. Aleš Opatrný	2310 Kč
23. 11. 2014 17.30 hodin	29. 11. 2014 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	P. Pavel Pola, OCD	2310 Kč
3. 12. 2014 17.30 hodin	6. 12. 2014 13.00 hodin	„Symboly adventu“ – uvedení do liturgické doby	P. Petr Beneš, CSsR	1200 Kč

Příhlášky: písemně – Římskokatolická farnost Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II-591
e-mail – ex.dum@svata-hora.cz • vyplněním formuláře na www.svata-hora.cz • tel. 731 619 800.

O daru vědění - dokončení ze str. 2

stvoření ničit, zničí stvoření nás! Nezapomínejme na to. Jednou na venkově jsem zaslechl, jak jeden prostý člověk, jenž měl velmi rád květiny, o které pečoval, mi řekl: „Musíme pečovat o tyto krásné věci, které nám dal Bůh. Stvoření je pro nás, abychom z něho měli užitek. Nikoli proto, abychom je vykořisťovali, nýbrž opatrovali, protože Bůh nám odpouští vždycky, my odpouštíme

někdy, ale stvoření neodpouští nikdy. Pokud je nebudeš opatrovat, zničí tě.“

Měli bychom se nad tím zamyslet a prosit Ducha Svatého o dar vědění, abychom dobře chápali, že stvoření je nejkrásnějším darem Božím. Bůh učinil mnoho krásného pro to nejkrásnější, jímž je člověk.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Propagandou proti církvi (7)

Jednou z technik, které se během staletí v antikatoické propagandě opakovaly nejčastěji, je pokus o morální zkompromitování katolického duchovenstva, především toho, jež se rozhoduje pro radikální výběr ctností a rad podle evangelia, pro složení slibů chudoby, poslušnosti a čistoty.

Katolické řády zaujímají v protikatolické propagandě od časů reformace přední místo. Jindřich VIII. hned poté, co se sám prohlásil za „hlavu anglické církve“ (jeho prvním rozhodnutím bylo to, že si sám povolil rozvod), přistoupil roku 1536 k rušení klášterů ve svém království a k hojnému zabírání jejich majetku (nemovitostí a votivních darů, kterými byly po staletí obdarovávány). S těmito krádežemi prováděnými ve velkém měřítku souvisela i v této podobě v historii novodobé Evropy poprvé prováděná masivní propagandistická akce, které posloužila ohavná lež. Autoři pamfletů, najatí za královské peníze – obratně řízení královým důvěrníkem Thomasem Cromwellem – zalévali Albion mořem brožurek a traktátů, v nichž „odhalovali“ nemorální chování řeholníků a řeholnic. Právě tehdy začaly kroužit klevety o tisícovkách maličkých koster, které královští úředníci našli v podzemí klášterů – zjevně hrůzostrašných pozůstatcích nemravností, jež se měly odehrávat za zdmi klášterů. Tak měly být, podle Cromwellových propagandistů, pohřbívány děti počaté v nemorálních svazcích.

Kdo zavinil úpadek Říše římské?

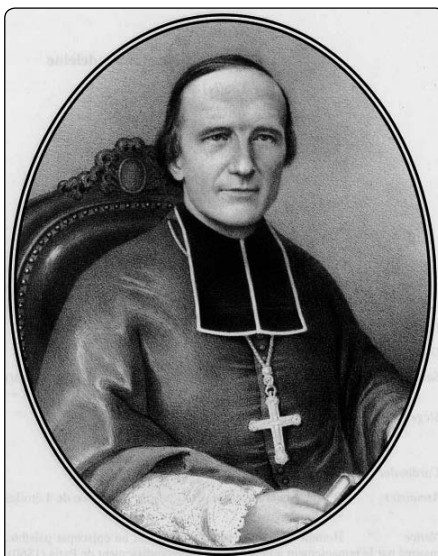
Svoji cihličku přidala (a spíše celý stoh cihel) k vytváření podjatosti vůči řeholníkům doba osvícenství. V 18. století obviňovaly osvícenské elity řeholníky téměř ze všeho. Britský historik Edward Gibbon, autor monumentálního díla *Pád římského císařství*, obviňoval například mnichy z toho, že ... způsobili pád římského císařství a úpadek římské civilizace.

Kolik jenom nejrůznějšího neštěstí čekalo – podle Gibbona – na lidi, kteří ve 4. století vstupovali za zdi klášterů! Ve zmíněném *Pádu římského císařství* čteme: „Nešťastné vyhnance ze společnosti živil duch ponurého a neúprosného předsudku. (...) Známí řeholníci, jejichž reputace se pojila se slávou a s úspěchy jejich řádů, vytrvale usilovali o to, aby zvětšili počet spoluz-

ňů. Vkrádali se do šlechtických a zámožných rodin a využívali nejrůznějších figlů, pochlebování a lákání, aby si zajistili nově obrácené, kteří by mohli řeholnímu stavu přinést bohatství a důstojenství.“

Výše mnou zdůrazněné výrazy v úryvku ze zmíněného díla E. Gibbona jsou dokladem toho, že britský historik napsal nejenom dějiny úpadku římského císařství, ale při té příležitosti se zabýval antikatoickou propagandou, která líčila kláštery jako vězení a řeholníky představovala jako tmářské, omezené, ale i vychytralé podvodníky.

Podle osvícenského historika neznamenal konec vyspělé římské civilizace útoky barbarů v dobách tzv. stěhování národů. Na její základy zaútočili (podle jeho mínění) ještě horší barbaři než Alarichovi Gótové nebo Attilovi Hunové, poněvadž „veškeré mužské ctnosti byly potlačeny ponižujícím a malicherným panováním mnichů. Kdyby se dala změřit propast mezi filosofickým dílem Ciceronovým a svatou legendou o Teodoretě, mezi takovými postavami jako Cato a Šimon Stylita, mohli bychom správně ocenit význačný

Arcibiskup Georges Darboy patřil v roce 1871 do skupiny prominentních rukojmích Pařížské komuny, zavražděných komunardy ve chvíli jejího pádu.

převrat uskutečněný v římském císařství v průběhu pěti set let.“

Propaganda, pornografie, antikaticismus

Početné protikatolické romány objevující se v době osvícenství používaly rovněž jinou „poetiku“. Literatura tohoto typu se často přibližovala pornografii, přičemž se tím zabývali největší z osvicenských „filosofů“. Stačí zde připomenout Denise Diderota, spoluvůdce osvicenské *Encyklopedie* a autora *Jakuba Fatalisty*. V roce 1760 napsal tzv. filosofický román s názvem *Jeptiška*. Děj této knížky je jednoduchý a sugestivní (jako to bývá v propagandě): Mladá dívka se proti své vůli octne zamčená za zdmi kláštera. Tam potkává řeholnice buď psychicky narušené, nebo projevující sexuální úchytky (lesbičky). Dívce se nakonec podaří utéct, avšak než získá skutečné svobody, musí se ještě postavit proti jednomu benediktinovi, který se ji pokusil znásilnit.

Poselství tohoto „filosofického románu“ je zcela zřejmé: kláštery jsou doupatá zkázy. Diderot víceméně zastával názor, že například Voltaiem přijatá metoda boje proti katolicismu prostřednictvím poukazování na „nehistoričnost“ evangelia a vysmívání se „ignorantství“ kněží je špatná metoda. Podle něho je mnohem lepší bojovat s církví za pomoci očerňování a morálního zošklivování duchovenstva. Nejde přece o to, zdůrazňoval v jednom ze svých traktátů Diderot, aby duchovenstvo bylo na vysoké morální úrovni. Čím víc je kněz „svatý“, tím je více nebezpečný.

Podle mínění tohoto filosofa nelze dovolit, aby se takový obraz duchovenstva – pokud ne přímo svatého, tak alespoň pozvedajícího se ze svých nedostatků a hříchů – ustálil v očích veřejného mínění. Musí se vytvořit úplně jiný obraz duchovních osob. Jak psal autor *Jakuba Fatalisty*: „Potupený kněz je bezmocný; jeho žádostivost, touha vynášet se, intrikování, špatné mravy byly pro náboženství škodlivější než veškeré úsilí o nedůvěru.“

Neudivuje tedy přiznání Karla Marxe, že Diderot patří k jeho oblíbeným spisovatelům. Je jasná věc, že právě citovaná analýza, jakou provedl autor *Jeptišky*, byla – a bohužel zůstává stále – aktuální směrnici pro autory dalších protikatolických propagandistických kampaní. ►

► Právě tak tomu bylo během „kulturních bojů“, které se vedly v 19. století. V roce 1869 se v liberálním tisku v Německu, ve Francii, v Itálii, ale rovněž i za oceánem objevily téměř ve stejné době sáhodlouhé články podávající příběh „nešťastné karmelitánky z Krakova, Barbary Ubrykové“. Zázitky psychicky nemocné řeholnice, která kvůli svému onemocnění žila v letech 1848–1869 ve zvláštní cele kláštera, posloužily liberálnímu tisku v Evropě i v Americe k rozpoutání další vlny antikatolické hysterie.

Vrátilo se téma kláštera jakožto „vězení pro ženy“ a řeholní život byl označován jako „století temnoty a zločinů páchaných ve skrytu (na ženách)“. Jedna z německých liberálních tiskovin předsvědčovala své čtenáře: „Kdyby jenom Barbara Ubryková byla jedinou nešťastnou ženou tajně vězněnou! Ale ona měla i tak štěstí ve srovnání s tisíci jiných obětí klášterního života. Jen zřídka se vyskytne klášter, kde by mniši a jeptišky nebyli pohřbíváni zaživa a krutě zabijeni. Ve všech státních archivech se nacházejí dokumenty týkající se starých klášterů, které líčí ty zločiny.“

Sahalo se rovněž k motivu sexuálního násilí. Například v německém tisku a v antikatolické beletrii, která vycházela v 60. letech 19. století, se objevuje postava zlověstně představené („die Oberin“), zachycené jako sadistická transvestitka („die Mänin“).

„Průmysl opovržení“ v době Pařížské komuny

V době Pařížské komuny (1871), kdy se ve velkém zavíraly kostely i řeholní domy, které se nacházely v hlavním městě, jako důkaz „zločinů“ a „tortur“ prováděných v kláštrech komunardi ukazovali... ortopedické aparáty nalezené v jednom z řeholních domů, kde se konala prohlídka. Těžko najít lepší důkaz „důslednosti“ léta prováděné propagandy pod názvem „odhalujeme temná tajemství klášterů“...

Je třeba déle se zdržet u Pařížské komuny, uznávané Karlem Marxem za první vzor komunistické revoluce. Komunardi hned vydali dekret „o oddělení církve od státu“, čili vyhnání církve ze škol, konfiskaci majetku církve, exekuce kněží v čele s pařížským arcibiskupem Georgem Darboymem. S touto antikatolickou politikou

se pojila soustavná propaganda ponižování a zesměšňování duchovních, která se dnes označuje jako „průmysl opovržení“.

Například jako běžné označení pro řeholní duchovenstvo sloužily Pařížské komuně výrazy „ignoranti“ („bratříčci ignoranti“) nebo „ignorantky“ („sestřičky ignorantky“). V revolučních klubech, které představovaly bezprostřední zázemí

Pařížskou komunou jako prvním vzorem revolučního státu byli nadšeni Karel Marx, Bedřich Engels a později i Lenin. Nadšení nevzbuzovala jenom v komunistických střediscích. Komunu velice rychle podpořili také francouzští zednáři...

Pařížské komuny, se naprosto vážně debatovalo o požadavcích umístit všechny kněze do Francouzské Guyany, kde tropické klima „dílo dokončí“.

Často se stávalo, že zmíněné kluby debatovaly v konfiskovaných chrámech. Mezi představiteli vedení Komuny ostatně zaznívaly hlasy, aby komunardi obsadili všechny pařížské kostely. Henri Mortier, který zasedal ve vládách revoluční Paříže, představoval v květnu 1871 „vyšším“ cílům: „Chtěl bych je vidět otevřené, aby se v nich hovořilo o ateismu a za pomoci vědy by byly likvidovány staré pověry a bludy, které jezuitská příšera dokázala vecpat prosté mysli.“ Odtud už není daleko k sovětským „muzeím ateismu“ zřizovaným v kostelích i v pravoslavných chrámech.

Výsledkem antikatolického „průmyslu opovržení“, uplatňovaného Pařížskou komunou jako pokračování jeho již dříve přítomných zárodků v antikatolické rozpravě, byly výše uvedené pokusy o fyzickou likvidaci duchovenstva. Koho se nepodařilo zavraždit, ten byl aspoň zesměšňován.

V tomto směru poskytuje charakteristický příklad výslech jednoho z uvězněných jezuitů Raoulem Rigaultem – policejním šéfem Pařížské komuny. Rigault: „Jaké je vaše zaměstnání?“ Jezuita: „Sluha Boží.“ Rigault: „Kde bydlí váš pán?“ Jezuita: „Všude.“ Rigault se obrací na soudního zapisovatele: „Prosím zaznamenat: X,

vydávající se za služebníka nějakého Boha zaměstnávajícího se tuláctvím.“

Pařížskou komunou jako prvním vzorem revolučního státu byli nadšeni Karel Marx, Bedřich Engels a později i Lenin. Nadšení nevzbuzovala jenom v komunistických střediscích. Komunu velice rychle podpořili také francouzští zednáři. Ve výzvě z 5. května roku 1871 adresované „bratřím z Francie a z celého světa“ vyličili Komunu jako „meč, jenž byl v Paříži vytasen jedině k obraně lidstva“, a to, že „bratřím z Paříže“ jde o to, „aby se spravedlnost proměnila z teorie na praxi“.

Antikaticismus ruku v ruce s antisemitismem

Zaujetí protikatolických propagandistů bylo někdy tak značné, že se kvůli dosažení svého cíle (tj. zošklivení katolicismu) odvolávali na antisemitské resentimenty přítomné ve společnosti. Ve 20. století tak budou na široké frontě tímto způsobem postupovat němečtí národní socialisté, vyhlašující nesmiřitelný boj „proti Judovi“, jako i „proti Římu“.

Pozornost si zaslouží fakt, že se k podobné propagandistické linii sahalo už v 19. století. V roce 1867 Gustav Tridon, spojený s radikální francouzskou levicí, napsal pojednání s názvem *O židovském molochismu*. Hlavní teze této knížky zněla: „Semité jsou stínem na obrazu civilizace, zlým géniem lidstva. Všechny jejich dary jsou prokletím. Potírání semitského ducha – to je úkol indoárijské rasy.“ Jak ale vést válku se „semitským duchem“? Tridon odpovídal, že je nejlepší začít rozhodným odmítnutím produktu toho ducha, čili Pisma svatého (a to jak Starého, tak i Nového zákona). Starý zákon je podle něho souhrn „židovských pohádek“ v čele s Jehovou, který nebyl podle něj ničím jiným než místní obměnou Molocha. Tímtež byl podle Tridona Ježíš Kristus, zatímco Molochovým náboženstvím bylo i křesťanství. Molochovou dobou je středověk: „Lidské oběti, v celém významu těch slov, měly místo ve středověku. To je překvapující odhalení, které má do hloubky změnit dějiny té epochy.“

Za sedmdesát let v německé Třetí říši bude podobné teze vyhlašovat v *Mýtu XX. století* Alfred Rosenberg – úřední ideolog hitlerovského Německa.

Z Mijujcie się! 5/2013 přeložila -vv-

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Modlete se a buďte si vědomi, že bez Boha jste prach. Proto obraťte vaše myšlenky i srdce k Bohu a k modlitbě. Svěřte se jeho lásce. V Božím duchu jste, děti moje, všichni zváni být svědky. Jste drahocenní a já vás zvu, děti moje, ke svatosti, k věčnému životu. Proto si buďte vědomi, že tento život je pomíjivý. Já vás miluji a zvu k novému obrácení. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. května 2014

K poznání Ježíše nepostačuje studium a ideje

K poznání Ježíše nepostačuje studium a ideje, ale je zapotřebí modlit se k němu, oslavovat jej a připodobňovat se mu, řekl papež František 16. května při mši svaté v Domě sv. Marty. Papež znovu vyzval k četbě evangelia, na které často sedá prach, protože je nikdy neotvíráme.

V komentáři k Ježíšovým slovům „Já jsem cesta, pravda a život“ (Jan 14,6) papež uvedl, že „poznání Ježíše je nejdůležitějším pracovním úkolem našeho života“. Papež vyvracel námitky těch, kteří tvrdí, že je nutné velmi mnoho studovat. „Je sice pravda, že se máme učit katechismus, ale studium samo o sobě k poznání Ježíše nestačí,“ dodal a pokračoval: „Někteří lidé se domnívají, že pouhé ideje nás přivedou k poznání Ježíše. Bylo tomu tak už u prvních křesťanů. Avšak nakonec zůstávali uvězněni ve svých myšlenkách... Ideje samy o sobě nedávají život. Kdo jde cestou pouhých idejí, ztratí se v bludišti, ze kterého už nevyjde. Z tohoto důvodu jsou hereze v církvi přítomné od počátku. Hereze nastává, když se snažíme vlastní myslí a ve svém světle poznat, kdo je Ježíš. Jeden významný anglický spisovatel říkal, že hereze je poblázněná idea. A tak to je! Když jsou ideje osamocené, zblázní se... Tudy cesta nevede!“

K poznání Ježíše je nutné otevřít trojí bránu, zdůraznil dále papež František.

„První brána: modlit se k Ježíši. Věřte, že studium bez modlitby není k ničemu. Je třeba Ježíše prosit, abychom ho lépe poznali. Teologičtí velikáni svou teologií utvářejí na kolenou. Proto je nutná modlitba k Ježíši. Studium a modlitbou se mu trochu přibližujeme, ale bez modlitby jej nikdy nepoznáme. Nikdy! Druhá brána: oslavovat Ježíše. Modlitba sama nestačí, je nutná radost ze slavení. Osla-

vovat Ježíše v jeho svátostech, protože v nich nám dává život, sílu, pokrm, útěchu, smlouvu a poslání. Bez slavení svátostí nikdy nedospějeme k poznání Ježíše. Slavení je církvi vlastní. Třetí brána: napodobovat Ježíše. Vztít si evangelium a následovat jej v tom, co dělal, jak žil, co nám řekl, co nás učil a snažit se mu připodobnit.“

Vstoupit touto trojí branou znamená „vstoupit do Ježíšova tajemství“, pokračoval Petrův nástupce. Jenom pokud jsme s to vstoupit do tohoto tajemství, můžeme

Ježíše poznat. Není nutné mít strach před vstupem do Ježíšova tajemství. Znamená to modlit se, slavit a následovat. A tak najít cestu, která vede do pravdy a života.

„Můžeme se dnes během dne zamyslet, jak to v mém životě vypadá s branou modlitby. Myslím tím modlitbu srdce, ne nějaké papouškování. Jak jsem na tom s modlitbou srdce? A s křesťanským slavením? A jak svým životem Ježíše napodobuji? Jak se vlastně má Ježíš napodobovat – opravdu si to nepamatuješ? To proto, že svazek evangelia je plný prachu, nikdo ho neotvírá. Vezmi do ruky evangelium, otevři ho a zjistíš, jak se Ježíši připodobnit. Mysleme na tuto trojí bránu našich životů, všem nám to prospěje,“ vyzýval papež František v závěru svého kázání.

Česká sekce Rádia Vatikán

15. ročník mezinárodního hudebního festivalu LETNÍ SLAVNOSTI STARÉ HUDBY – Slasti a milosti, Praha 14. července – 6. srpna 2014

Předprodej vstupenek, jejichž cena se pohybuje od 250 do 1200 Kč, byl již zahájen, je možné je rezervovat a zakoupit online na www.letnislavnosti.cz. Slavnostní zahájení jubilejního 15. ročníku Letních slavností staré hudby proběhne v krásném prostředí **Zámku Troja**. Německý soubor **Echo du Danube** zde **14. července** představí barokní raritu – **Pantaleon**, oblíbený nástroj (rozměrné psaltérium) francouzského krále Ludvíka XIV. V programu zazní skladby pro pantaleon, harfu, violu da gamba a další nástroje od německých, francouzských a italských autorů, z nichž mnohé v České republice zazní poprvé.

Tradici jednohlasých a vícehlasých zpěvů v nočních modlitbách církve ve 13. století je věnován další z festivalových večerů – **Nocturne**. **16. července** zazní v **kostele Panny Marie Sněžné** na Jungmannově náměstí středověké žalmy, hymny a modlitby v podání norského vokálního ansámblu **Trio Mediaeval**.

Hned dva z večerů zavedou návštěvníky do hudební historie Iberského poloostrova. Honosné prostředí **Rudolfovy galerie Pražského hradu** roztančí **22. července** španělská **Accademia del piacere** s podmanivým programem **Barroco y flamenco**. Ve znamení jižanského léta bude také pulsující vystoupení portugalského souboru **Sete Lágrimas** **28. července** v **Zámku Troja**.

24. července vystoupí v **Tereziánském sále Břevnovského kláštera** soubor v neotřelém složení soprán, klavírový klavír a klasicistní harfa, a to ve hvězdném obsazení **Bauwien van der Meer, Richard Egarr a Masumi Nagasawa**. Program s názvem **Milostný struny hlas** přenesení diváky do hudebního salonu počátku 19. století.

30. července se v **kostele sv. Šimona a Judy** představí brilantní **(oh!) Orkiestra Historyczna** z Polska. V unikátním nástrojovém obsazení (trubky, housle, violy da gamba, varhany a kontrabas) zahrají sonáty velkého barokního houslisty a skladatele H. I. F. Bibera určené „pro každý čas“ a příležitost, **Od krčmy k oltáři**.

Festival zakončí velkolepě koncipovaný francouzsko-český projekt **Grácie a majestát**. **6. srpna** ve Španělském sále Pražského hradu zazní orchestrální skladby a árie z oper slavných barokních skladatelů (J. J. Fux, J. D. Zelenka, J. C. F. Fischer, J.-Ph. Rameau) v podání vynikajících francouzských sólistů **Isabelle Druetové a Alaina Bueta** a barokního orchestru **Collegium Marianum**.

Pořadatel Collegium Marianum – Týnská škola, spoluorganizátor Nadace Collegium Marianum. Festival se koná pod záštitou primátora hl. m. Prahy Tomáše Hudečka a starosty městské části Praha 1 Oldřicha Lomeckého, České komise pro UNESCO. Festival je členem European Early Music Network. Koncerty 22. 7. a 6. 8. se konají ve spolupráci se Správou Pražského hradu v rámci cyklu *Hudba Pražského hradu*.

Další informace:

SMART Communication, s.r.o., **Újezd 21, Praha 1 – Malá strana**, tel./fax: +420 272 657 121, www.s-m-art.com • Lucie Čunderlíková, mobil: +420 733 538 889, e-mail: cunderlikova@s-m-art.com.

Collegium Marianum, Vodičkova 32, Praha 1, tel./fax: +420 224 229 462, +420 731 448 346, www.letnislavnosti.cz • Monika Nováková, mobil: +420 731 615 370, e-mail: festival@collegiummarianum.cz.

Pondělí 9. 6. 2014: 6:05 Vatican magazine (771. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Charita ve středu **7:40** V pohorách po horách – Bystrá **7:50** Krásné slovo otce Špidlíka (1. díl): Slovanská spiritualita a Velehrad, 1. část **8:45** Gospelový sborník **8:55** Přejeme si... **9:10** Jezuité o: Svátost smíření **9:30** Modra **10:00** Nedělní čtení: Slavnost Seslání Ducha Svatého **10:30** Harfa Noemova (19. díl) **11:00** NOEkreace (230. díl) **11:10** Cirkus Noeland (3. díl) **11:40** Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva **11:45** Náš lišáček Leon (9. díl): Větroně **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Žalman & spol. na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 [P] **13:40** Vatican magazine (771. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Školy pro Evropu **14:35** Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa **15:00** Noční univerzita: P. Bogdan Stepien, OSPPE – Padl do rukou lupičů ... [P] **16:10** V souvislostech (57. díl) **16:30** Dny terapie 2014 **16:40** Střední cesta [P] **16:55** Krasohled (6. díl) **17:25** Hudební magazín Mezi pražci **18:10** Salesiánský magazín [P] **18:25** Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva **18:30** Náš lišáček Leon (10. díl): Závod na dráze [P] **18:40** Pod lupou: Slovenská katolická charita v Africe **19:00** Ars Vaticana (29. díl) **19:10** Přejeme si... **19:25** Cesta návratu **19:40** Zprávy z Věčného města: 9. 6. 2014 [P] **20:00** Klapka s ... (85. díl): ZŠ Vyhne, Slovensko [P] **21:00** Na koberečku **21:10** 20 let Studia Telepace (15. díl) [P] **21:40** Vzduch a naše zdraví (3. díl) [P] **22:00** Noční univerzita: P. Dr. Zbigniew Czendlik – Zbigniewowe nesmysly **23:00** Terra Santa News: 4. 6. 2014 **23:20** NOEkreace (230. díl) **23:30** Vatican magazine (771. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:05** Noemova pošta: červen.

Úterý 10. 6. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 9. 6. 2014 **6:15** L'Orfeo baroque orchestra **7:35** Budu pomáhat: Česká unie neslyšících **7:40** Hlubinami vesmíru s doc. Alenou Šolcovou, 2. díl **8:20** Jezuité o: Svátost smíření **8:40** Živě s biskupem: Mons. František Radkovský **10:00** Vatican magazine (771. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: P. Dr. Zbigniew Czendlik – Zbigniewowe nesmysly **11:30** Plečnikův kostel sv. Františka v Lublani **11:40** Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva **11:45** Náš lišáček Leon (10. díl): Závod na dráze **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Platinové písničky (24. díl): Dechovka **12:45** Ars Vaticana (29. díl) **12:55** Školy pro Evropu **13:20** Zprávy z Věčného města: 9. 6. 2014 **13:35** Jde o život (9. díl): Svátosti II **15:05** V pohorách po horách – Bystrá **15:15** Noemova pošta: červen **16:20** Přejeme si... **16:35** Svět ze hřbetu koně **17:05** Agape [P] **17:35** Léta letí k andělům (61. díl): Jiří Sláma **18:00** Cirkus Noeland (3. díl) **18:30** Náš lišáček Leon (11. díl): Mořští vlci [P] **18:40** Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva **18:45** Hermie a neposlušná včela Buzby **19:20** Společně na cestě **19:40** Zpravodajské Noeviny: 10. 6. 2014 [P] **20:00** Misie naživo – [L] **21:05** NOEkreace (230. díl) **21:15** 20 let Studia Telepace (16. díl) [P] **21:40** Zpravodajské Noeviny: 10. 6. 2014 **22:00** P. S. **22:10** Zprávy z Věčného města: 9. 6. 2014 **22:20** Můj Bůh a Walter: Temné legendy **22:50** Jak potkávat svět – **0:15** Terra Santa News: 4. 6. 2014 **0:35** Přejeme si... **0:50** Obec Šurovec.

Středa 11. 6. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 10. 6. 2014 **6:20** Noční univerzita: P. Bogdan Stepien, OSPPE – Padl do rukou lupičů ... **7:25** NOEkreace (230. díl) **7:35** Hudební magazín Mezi pražci **8:15** Vzduch a naše zdraví (3. díl) **8:40** Ars Vaticana (29. díl) **8:50** Ruslan **9:05** Zprávy z Věčného města: 9. 6. 2014 **9:15** Pro vita mundi (96. díl): Mgr. Lukáš Volný **10:00** Generální audience [L] **11:20**

Cesta návratu **11:35** Drslavice **11:45** Náš lišáček Leon (11. díl): Mořští vlci **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Klapka s ... (85. díl): ZŠ Vyhne, Slovensko **13:55** Pláč uprostřed ticha **14:30** Na koberečku **14:40** Jezuité o: Svátost smíření **15:00** Zprávy z Věčného města: 9. 6. 2014 **15:10** Učedníci a misionáři **15:40** Zpravodajské Noeviny: 10. 6. 2014 **16:00** Jak potkávat svět – **17:20** NOEkreace (230. díl) **17:30** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu [P] **18:00** Vatican magazine (771. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Náš lišáček Leon (12. díl): Renovace [P] **18:40** Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva **18:45** Krasohled (6. díl) **19:15** Terra Santa News: 11. 6. 2014 [P] **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Léta letí k andělům (65. díl) [P] **21:25** 20 let Studia Telepace (17. díl) [P] **22:05** Noční univerzita: P. Prokop Siostrzonek, OSB – Anastáz Opasek, 100. výročí narození [P] **23:00** Generální audience papeže **23:30** Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa **0:00** L'Orfeo baroque orchestra.

Čtvrtek 12. 6. 2014: 6:05 Svět ze hřbetu koně **6:35** Pod lupou: Slovenská katolická charita v Africe **6:55** Léta letí k andělům (65. díl) **7:15** Platinové písničky (24. díl): Dechovka **7:45** Na pořadu rodina – Kdo si počká, ten se dočká ... **8:45** V pohorách po horách – Bystrá **8:55** Terra Santa News: 11. 6. 2014 **9:15** Hudební magazín Mezi pražci **10:00** Noemova pošta: červen **11:05** Společně na cestě **11:25** Přejeme si... **11:40** Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva **11:45** Náš lišáček Leon (12. díl): Renovace **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** L'Orfeo baroque orchestra **13:40** Generální audience papeže **14:10** Harfa Noemova (19. díl) **14:35** Pro vita mundi (96. díl): Mgr. Lukáš Volný **15:15** Střední cesta **15:30** Kultura života – Bioetika: Potrat dnes **16:05** Zpravodajské Noeviny: 10. 6. 2014 **16:20** NOEkreace (230. díl) **16:30** Přejeme si... **16:45** Ars Vaticana (30. díl) **17:00** Mše svatá u příležitosti 15. výročí blahověření Marie Antoníny Kratochvílové: z kostela sv. Pavla v Ostravě – Vítkovicích [L] **18:25** Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva **18:30** Náš lišáček Leon (13. díl): Hledači zlata [P] **18:40** Hlubinami vesmíru s doc. Alenou Šolcovou, 2. díl **19:20** Plečnikův kostel sv. Františka v Lublani **19:30** Budu pomáhat: Mezi námi, o.p.s. [P] **19:35** Zpravodajské Noeviny: 12. 6. 2014 [P] **20:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (96. díl) [L] **21:20** Kus dřeva ze stromu: Jasan [P] **21:35** 20 let Studia Telepace (18. díl) [P] **22:15** P. S. **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:10** Krasohled (6. díl) **23:40** Hudební magazín Mezi pražci **0:25** Zpravodajské Noeviny: 12. 6. 2014 **0:40** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu.

Pátek 13. 6. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 12. 6. 2014 **6:20** NOEkreace (230. díl) **6:30** Krasohled (6. díl) **7:00** Muzikanti hrajte: s dechovou hudbou Tůfaranika **8:00** V pohorách po horách – Bystrá **8:10** Dům sv. Antonína **8:30** Kouzlo strun **8:45** Salesiánský magazín **9:00** Noční univerzita: P. Prokop Siostrzonek, OSB – Anastáz Opasek, 100. výročí narození **10:00** Na koberečku **10:10** Klapka s ... (85. díl): ZŠ Vyhne, Slovensko **11:10** Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa **11:40** Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva **11:45** Náš lišáček Leon (13. díl): Hledači zlata **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Přejeme si... **13:05** Ars Vaticana (30. díl) **13:15** Léta letí k andělům (65. díl) **13:40** Žalman & spol. na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 **14:25** Vzduch a naše zdraví (3. díl) **14:45** Hudební magazín Mezi pražci **15:25** Společně na cestě **15:45** Pod lupou: Slovenská katolická charita v Africe

16:10 Zpravodajské Noeviny: 12. 6. 2014 **16:25** Doteky času a kamene **16:45** Odkaz předků (1. díl): Lenešice **16:55** Misie naživo – **18:00** Cirkus Noeland (3. díl) **18:30** Náš lišáček Leon (14. díl): Zlato pouště [P] **18:40** Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva **18:45** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **19:10** Kus dřeva ze stromu: Jasan **19:25** Ruslan **19:40** Zprávy z Věčného města: 13. 6. 2014 [P] **20:00** Kulatý stůl: Astronomie dnes – červen 2014 [L] **21:35** Jak si mě našel Antonín z Padovy **22:20** Nedělní čtení: Slavnost Nejsvětější Trojice [P] **22:50** Přejeme si... **23:05** Jde o život (9. díl): Svátosti II **0:40** Kultura života – Bioetika: Potrat dnes.

Sobota 14. 6. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 13. 6. 2014 **6:15** Odkaz předků (1. díl): Lenešice **6:25** Kultura života – Bioetika: Potrat dnes **6:55** Zpravodajské Noeviny: 12. 6. 2014 **7:10** Salesiánský magazín **7:25** Léta letí k andělům (65. díl) **7:50** Jezuité o: Svátost smíření **8:15** Cirkus Noeland (3. díl) **8:45** Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva **8:50** Hermie a neposlušná včela Buzby **9:30** Krasohled (6. díl) **10:00** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **10:30** Děkovná mše svatá za 20 let TELEPACE v ČR: z kostela sv. Antonína Paduánského v Ostravě-Kunčičkách [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** P. S. [P] **12:20** Nedělní čtení: Slavnost Nejsvětější Trojice **12:50** Odkaz předků (1. díl): Lenešice **13:00** Zprávy z Věčného města: 13. 6. 2014 **13:10** Přejeme si... **13:25** Terra Santa News: 11. 6. 2014 **13:55** Slezská Lilie 2014: koncert skupiny N.D.E. (SK) [L] **14:35** NOEkreace (230. díl) **14:45** Misie naživo – **15:45** V pohorách po horách – Kriváň **16:10** Slezská Lilie 2014: koncert Pavla Helana [L] **17:05** Listy z osamělého ostrova: List do Efezu (1. díl): Udělat krok zpět [P] **17:40** Slezská Lilie 2014: koncert skupiny Oboroh [L] **18:30** Náš lišáček Leon (14. díl): Zlato pouště **18:40** Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva **18:55** Slezská Lilie 2014: koncert skupiny The Elements (SK) [L] **19:45** V souvislostech (58. díl) [P] **20:05** Zprávy z Věčného města: 13. 6. 2014 **20:25** Slezská Lilie 2014: koncert Johna Schlitta (zpěvák skupiny Petra – USA) [L] **21:40** Cesta k andělům (84. díl) [P] **22:30** 20 let Studia Telepace (20. díl) [P] **23:00** Slezská Lilie 2014: koncert Lenky Dusilové [L] **0:10** Noční univerzita: P. Bogdan Stepien, OSPPE – Padl do rukou lupičů ...

Neděle 15. 6. 2014: 6:15 Pláč uprostřed ticha **6:50** Ars Vaticana (30. díl) **7:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (96. díl) **8:25** Cesta k andělům (84. díl) **9:30** Slezská Lilie 2014: skupina Chapel [L] **10:30** Mše svatá: z kostela sv. Antonína Paduánského v Ostravě-Kunčičkách [L] **11:45** Zprávy z Věčného města: 13. 6. 2014 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (58. díl) **12:40** Budu pomáhat: Mezi námi, o.p.s. **12:55** Slezská Lilie 2014: skupina Arka Noego (PL) [L] **14:00** Slezská Lilie 2014: Přednáška, 1. část – P. Vojtěch Kodet, Th.D., O.Carm. [L] **15:00** Slezská Lilie 2014: skupiny Family Gospel Ostrava / Chapel [L] **16:10** Slezská Lilie 2014: Přednáška, 2. část – P. Vojtěch Kodet, Th.D., O.Carm. [L] **17:10** Cirkus Noeland (14. díl) [P] **17:40** Sedmihlásky – Sedlo dívča [P] **17:45** Hermie a vánoční dort **18:25** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **19:00** NOEkreace (231. díl) [P] **19:15** Jezuité o: Etika v podnikání **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** 20 let Studia Telepace [P] **21:30** Vatican magazine (772. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **22:05** V souvislostech (58. díl) **22:25** Misie naživo – **23:25** Nedělní čtení: Slavnost Nejsvětější Trojice **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:10** Noční univerzita: P. Prokop Siostrzonek, OSB – Anastáz Opasek, 100. výročí narození.

**CENTRUM NADĚJE A POMOCI,
Vodní 13, Brno – PROGRAMY**

KURZ SYMPTOTERMÁLNÍ METODY PPR – 14. 6. a 28. 6. 2014

Účastníci kurzu mají možnost pod vedením zkušených lektorek se pro svůj osobní život naučit, jak se orientovat v zákonitostech lidské plodnosti, jak předcházet nechtěnému početí i jak řešit dosavadní nenaplněnou touhu po dítěti. Více na www.cenap.cz/wks-stm-ppr.php.

ODVAHA ŽÍT ZDRAVĚ – 17. 6. 2014

Diskusní setkání nejen pro ženy, na kterém se můžete dozvědět, co může žena udělat pro své zdraví v souladu s nejnovějšími poznatky. Nejedná se pouze o výživu, ale o celkovou péči o tělo a prožívání radosti ze svého těla. Více na www.cenap.cz/wks-odvaha-zit-zdrave.php.

POPRVÉ S MIMINKEM – 18. 6. 2014

Workshop pro nastávající rodiče, ve kterém se dozví, co prožívá dítě bezprostředně po narození, jaké jsou jeho potřeby a jak je naplnit. Více na www.cenap.cz/wks-poprve-s-miminkem.php.

SEXUALITA A JAK O NÍ S DĚTMI HOVOŘIT – 19. 6. 2014

Workshop pro rodiče a prarodiče dětí mladšího školního věku o tom, jak odpovídat dětem na jejich zvědavé otázky a jaký zaujmout postoj, pokud dítě žádné intimní otázky nemá. Více na www.cenap.cz/wks-sexualita-jak-o-ni-hovorit.php.

Zveme Vás na **POCHOD ODVAHA K ŽIVOTU v Olomouci 16. června 2014**. Vycházíme v **16.30 hodin z Biskupského náměstí** (od vchodu do Arcibiskupského paláce), jdeme přes náměstí Republiky, Denisovou třídu, ulici Ostružnickou, Pavelčákovu, třídu Svobody a Riegrovou ulici na Horní náměstí, zakončíme u sloupu Nejsvětější Trojice. **Kontakt:** Daniel Zouhar, kkfzouhar@yahoo.com.

Centrum pro rodinný život Olomouc zve prarodiče s vnoučaty na LETNÍ POBYT NA VELEHRADĚ v termínu 11. – 18. srpna 2014. Program: individuální i společný, výlety do přírody, volnočasové aktivity pro děti i pro seniory, poznávání památek a jiných zajímavostí v okolí. Cena od 1900 Kč do 3250 Kč. Více na www.rodinnyzivot.cz. Kontaktní osoba pí Lucie Cmarová, e-mail: cmarova@arcibol.cz.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na EXERCICIE S P. LVEM PAVLEM ELIÁŠEM OFMCap., které se uskuteční ve dnech **13. – 19. července 2014**. Téma: **Na cestě proměny (člověk – důkaz Boží existence, hřích, muž a žena, modlitba)**. Program začíná v neděli 13. července v 17 hodin večer a končí v sobotu 19. července v 10.30 hodin. Exercie jsou určeny pro všechny, bez omezení. **Přihlásit se lze do 2. července 2014** na e-mail: info@premonstratky.cz nebo telefonicky na čísle 733 755 836.

V Lidicích v sobotu 14. června 2014 v 9 hodin bude sloužit J. Em. kardinál Dominik Duka OP, primas český **PRVNÍ MŠI SVATOU NA NOVÉM OLTÁŘI v půdorysu kostela sv. Martina, biskupa** (kostel byl zbořen nacisty 10. června 1942).

Ve dnech 15.–19. srpna 2014 se uskuteční **IV. MORAVSKÁ COMPOSTELA** – 5denní pěší putování po Cyrilometodějské poutní cestě, letos ve směru Velehrad – Svatý Hostýn – Svatý Kopeček. **Přihlášky nutno podat do 1. července 2014** e-mailem na info@velehradinfo.cz nebo telefonicky na čísle 571 110 538. Podrobnosti o pouti jsou dostupné na www.velehradinfo.cz nebo na www.maticesvatokopecka.cz.

Liturgická čtení

Neděle 8. 6. – slavnost Seslání Ducha Svatého
1. čt.: Sk 2,1-11
Ž 104(103),1ab+24ac.29bc-30.31+34
Odp.: srov. 30 (*Sešli svého Ducha, Hospodine, a obnov tvář země!*)
Nebo: *Aleluja.*
2. čt.: 1 Kor 12,3b-7.12-13
Ev.: Jan 20,19-23
Slovo na den: Pokoj vám!

Pondělí 9. 6. – nezávazná památka sv. Efréma Syrského
1. čt.: 1 Král 17,1-6
Ž 121(120),1-2.3-4.5-6.7-8
Odp.: srov. 2 (*Nашe pomoc je ve jménu Páně, neboť on stvořil nebe i zemi.*)
Ev.: Mt 5,1-12
Slovo na den: Radujte se a jásejte.

Úterý 10. 6. – ferie
1. čt.: 1 Král 17,7-16
Ž 4,2-3.4-5.7-8
Odp.: 7b (*Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!*)
Ev.: Mt 5,13-16
Slovo na den: Aby velebili Otce v nebesích.

Středa 11. 6. – památka sv. Barnabáše
1. čt.: Sk 11,21b-26; 13,1-3
Ž 98(97),1.2-3ab.3c-4.5-6
Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)
Ev.: Mt 10,7-13
Slovo na den: Probouzejte k životu mrtvé.

Čtvrtek 12. 6. – ferie (v ostravsko-opavské diecézi: památka bl. Marie Antoníny Kratochvilové a druhů)
1. čt.: 1 Král 18,41-46
Ž 65(64),10abcd.10e-11.12-13
Odp.: 2 (*Tobě, Bože, patří chvalozpěv na Siónu.*)
Ev.: Mt 5,20-26
Slovo na den: Spravedlnost mnohem dokonalejší.

Pátek 13. 6. – památka sv. Antonína z Padovy
1. čt.: 1 Král 19,9a.11-16
Ž 27(26),7-8a.8b-9abc.13-14
Odp.: 8b (*Hospodine, hledám tvou tvář.*)
Ev.: Mt 5,27-32
Slovo na den: Odhod' od sebe.

Sobota 14. 6. – nezávazná sobotní památka Panny Marie
1. čt.: 1 Král 19,19-21
Ž 16(15),1-2a+5.7-8.9-10
Odp.: 5a (*Ty jsi, Bože, mým dědičným podílem.*)
Ev.: Mt 5,33-37
Slovo na den: Splniš Pánu své přisahy.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

7. – 14. ČERVNA 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

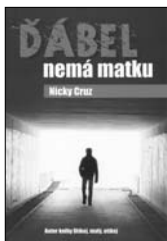
Uvedení do první modlitby dne:	NE 8. 6.		PO 9. 6.		ÚT 10. 6.		ST 11. 6.		ČT 12. 6.		PÁ 13. 6.		SO 14. 6.			
Antifona	679	764	934	1045	949	1061	1389	1556	980	1096	1734	1953	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	784	883	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	679	764	935	1045	949	1062	1673	1893	981	1096	1734	1953	1666	1883		
Antifony	680	765	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	813	914	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	680	765	938	1049	953	1066	1674	1556	985	1101	1735	1954	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	680	765	939	1050	953	1066	1389	1557	985	1101	1735	1954	1669	1886		
Prosby	680	765	939	1050	953	1066	1675	1557	985	1101	1724	1943	1655	1886		
Závěrečná modlitba	681	766	1388	1555	954	1067	1389	1558	986	1102	1390	1562	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	643	723	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	681	766	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	682	767	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	683	769	943	1054	957	1070	1684	1558	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	684	769	943	1054	957	1071	1389	1558	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
	SO 7. 6.															
Hymnus	641	721	641	721	944	1056	959	1072	1677	1559	991	1108	1736	1955	742	837
Antifony	676	760	685	770	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	743	838
Žalmy	676	760	685	770	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	743	838
Kr. čtení a zpěv	678	762	686	772	947	1060	962	1076	1680	1560	995	1112	1737	1956	745	840
Ant. ke kant. P. M.	678	762	687	773	948	1060	962	1076	1390	1561	995	1112	1737	1956	745	841
Prosby	678	763	687	773	948	1060	963	1076	1681	1561	995	1112	1731	1950	745	841
Záv. modlitba	679	763	681	766	1388	1555	963	1077	1389	1558	996	1113	1390	1562	749	844
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

KNIHY Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

ĎÁBEL NEMÁ MATKU

*Nicky Cruz • Z angličtiny přeložila Mirka Polová •
Odpovědná redaktorka Maria Mlada Ondrášová*

„Ten chlápek nemá matku« je staré španělské rčení, které se říká o klucích projevujících sklony k ničemnostem a destrukci. Dobře si je pamatují ze svého dětství na Portoriku, protože ho lidé často používali, když mluvili o mně,“ říká Nicky Cruz (nar. 1938). Od své dramatické konverze v 60. letech 20. století, kdy zanechal kriminálního života vůdce newyorského gangu, se po celém světě setkává se strastiplnými příběhy mnoha obyčejných lidí i některých nejhorších vězňů z věznic s nejpřísnější ostrahou. O ďáblu toho ví opravdu dost...

*Stanislav Juhaňák - TRITON
Brož., 140x198 mm, 216 stran, 200 Kč*

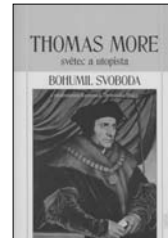
THOMAS MORE - SVĚTEC A UTOPISTA

*Bohumil Svoboda • Předmluva kardinál Dominik Duka •
Odpovědná redaktorka Maria Mlada Ondrášová*

Morova kniha *Utopia* stojí na počátku anglické literární tradice, podle níž se věci vážné a důležité říkají s vtipem a humorem, někdy břitce satiricky, někdy opět s úsměvným pohledem na projednávanou věc. V nové době jsou nejvýraznějšími zástupci této linie G. K. Chesterton a G. B. Shaw. Je to kniha vpravdě renesanční a humanistická nejen onou charakteristickou směsí antic-

ké filozofie, umění a rétoriky, s celou základnou učení Kristova v teorii i praxi, učení, vůči němuž ovšem stojí někdy ve zdánlivém rozporu. Nový duch se tu v oblasti filosofie a umění přenesl na území sociální. Poznané pravdy nebo hypotézy jsou tu namnoze zaobaleny v mnoha beletristických poznámkách a podrobnostech, které mají jednak učinit hlavní myšlenky stravitelnějšími, jednak poskytnout autorovi možnost obrany. Monografie Bohumila Svobody hodnotí tento vyznavačský postoj velkého anglického humanisty a křesťana.

*Stanislav Juhaňák - TRITON
Váz., přebal, 160x239 mm, 192 stran, 200 Kč*

GEDEÓN • PŘÍBĚH BIBLICKÉHO BOJOVNÍKA

Jan B. Zach • Editor a odpovědný redaktor Jan Paulas

Dramatický příběh biblického soudce Gedeóna je určen čtenářům od 12 let. Můžeme ho číst jako dobrodružný western, starozákonní apokryf nebo jako podobenství o cestě člověka ke zralosti a hledání autentického vztahu k Bohu. Zatímco mladší čtenáři ocení dobrodružné podání biblického příběhu, ty starší zaujme spíš hrdinova duchovní cesta, neboť vztah člověka k Bohu, jeho hledání i pokušení manipulovat s ním byly stejné v době Gedeónově jako dnes.

*Katolický týdeník s. r. o.
Váz., 135x205 mm, 232 stran, 235 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011
P. P.

TZ D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci. Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Vítek, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravy. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávkový týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.